

DR. GALAMBOS KÁROLY ÜGYVÉDI IRODA (ny.sz.: 3547)

képviselőként eljár:
dr. Galambos Károly ügyvéd, a Budapesti Ügyvédi Kamara tagja

kamarai azonosítószám:

Székhelye:

Telefon/fax:

E-mail címe:

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 13.

KEZDŐIRATON

Postán / Gyűjtőládán / Személyesen / E-mailen / Faxon

Érkezett: 2017 -11- 09

KEZELŐ: fbor

2017.11.15

Tárgy: a Fővárosi Törvényszék 4. P.22.887/2015/06. sorszámu ítélete és a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámu jogerős ítélete és a Kúria Pfv. IV.20.197/2017/7. sorszámu ítélete ellen alkotmányjogi panasz

Alkotmánybíróságnak

(Fővárosi Törvényszék útján)

Budapest, V.

Markó u. 27.

Levélcím: 1363 Budapest, Pf. 16.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV / 2233 -0 / 2017

Érkezett:

2017 DEC 14.

Példány:

1

Kezelőiroda:

Melléklet:

11 db

Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panasz

1) A mellékelt (I/1. alatt) csatolt ügyvédi meghatalmazás alapján [redacted] felperes indítványozó képviselőként eljárva a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében [redacted] eljáró ügyvéd dr. Galambos Károly ügyvéd] a törvényes határidőben - az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27.§ a) pontja alapján -

alkotmányjogi panasz indítványt

terjeszték elő a [redacted] Alkotmánybíróság (1015 Budapest, Donáti u. 35-45.) alperes ellen - a [redacted] indítványozó felperes által közérdekű adat kiadásának közlése iránti perben - az ügy érdemében - hozott döntés ellen; azaz

- a Fővárosi Törvényszék 4. P.22.887/2015/06. sorszámu, 2015. szeptember 9-én kelt ítélete (I/2 irat),
- ezen első fokú ítéletet helyben hagyó, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámu 2016. április 12-én jogerős ítélete (I/3 alatt csatolva), továbbá
- a jogerős ítéletet hatályában fenntartó Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámu, 2017. május 24-én kelt ítélete (I/4 alatt csatolva) ellen.

2) Indítványozó kéri, hogy Mélyen Tisztelt Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24.§ (3) bekezdés b) pontja alapján - az Alaptörvénnyel ellentétes Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7.

sorszámú ítéletét, a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámú ítéletét, a Fővárosi Törvényszék 4. P.22.887/2015/6. sorszámú ítéletét - megsemmisíteni szíveskedjék, mivel a jogerős ítélet sérti felperes indítványozónak az Alaptörvény I. cikkében foglalt, az állami szervek által a polgárok alapjogvédelme biztosításához való jogát; a II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát; a VI. cikk (2) bekezdésében a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogát; a XIII. cikk (1) bekezdésében a tulajdonhoz való jogát; a XV. cikk (1) bekezdésében foglalt felek törvény előtti egyenlőségét; valamint a XXVIII. cikk. (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.

Felperes indítványozó kéri, hogy Tisztelt Fővárosi Törvényszék az Abtv. 53.§ (4) bekezdése alapján a jogerős ítéletnek a felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásának jogerős befejezéséig elrendelni szíveskedjék.

Amennyiben a Fővárosi Törvényszék a jogerős ítélet felfüggesztését jogerősen nem rendelné el, indítványozó kéri Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy kezdeményezze az Abtv. 61. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogerős ítélet felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásnak befejezéséig.

Felperes indítványozó az alkotmányjogi panaszt az alábbiakkal indokolja.

II. Az Indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogai megjelölése, valamint az Alaptörvénynek azok a rendelkezései, amelyet a megsemmisíteni indítványozott jogerős bírósági döntések sértenek

3) A jogerős ítélet, illetve bírói eljárás ellentétes az Alaptörvény I., II., VI. cikk (2) bekezdésében, a XIII. cikk (1) bekezdésében, a XV. cikk (1) bekezdésében és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal.

Az Alaptörvény fenti rendelkezései az alábbiakat tartalmazzák:

I. cikk

(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

II. cikk

Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk

(2) Mindenkinnek joga van ... , ... a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez.

XIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.**

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, **törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.**

XV. cikk

(1) **A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.**

XXVIII. cikk

(1) **Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.**

4) A jogerős ítélet nem egyeztethető össze a Nemzeti Hitvallásban foglalt alapelvekkel, továbbá az B) cikk (1) bekezdése, R) cikk; a 28. cikk és a 39. cikk (2) bekezdésének tartalmával sem, miszerint:

Valljuk, hogy az emberi lét alapja az emberi méltóság.

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.

B) cikk

(1) **Magyarország független, demokratikus jogállam.**

Q) cikk

(1) **Magyarország a béke és a biztonság megteremtése és megőrzése, valamint az emberiség fenntartható fejlődése érdekében együttműködésre törekszik a világ valamennyi népével és országával.**

(2) **Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.**

(3) **Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.**

R) cikk

(1) **Az Alaptörvény Magyarország jogrendszerének alapja.**

(2) **Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.**

(3) **Az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.**

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

39. cikk

(2) **A közpénzekkel gazdálkodó minden szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni a közpénzekre vonatkozó gazdálkodásával. A közpénzeket és a nemzeti vagyont az átláthatóság**

*és a közélet tisztaságának elve szerint kell kezelni. A közpénzekre és a nemzeti vagyona
vonatkozó adatok közérdekű adatok.*

III. Közvetlen érintettség kifejtése

5) Az indítványozó, [REDACTED] felperest a jogerős ítélet közvetlenül érinti, mivel - az Alaptörvény II. cikkében foglalt alapjogának sérthetlensége ellenére - az alperes, mint állami szerv a felperes adatkiadási kérelme nem teljesítése miatt az adatközlés elutasítása a felperes emberi méltóságát sértette.

A jogerős ítélet sértette a felperes indítványozónak az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogát, mivel az alperestől - a kereset elutasítása miatt - nem ismerhette meg az Alkotmánybíróság 2014. október 7-ei teljes ülésén keletkezett emlékeztetőt.

Az indítványozó szerint a jogerős ítélet sérti az Indítványozónak a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát, mivel az eljáró bíróságok nem adtak lehetőséget arra, hogy igazát bizonyíthassa a perben bizonyítási indítványként előterjesztett tanú ([REDACTED] főtitkár) meghallgatásával.

A közérdekű adatok kiadása során az emberi méltóság tiszteletben tartását jellemző elveket - az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjog védelmi kötelezettségük ellenére - az eljáró bíróságok és az alperes - a felperes indítványozót megillető alapvető jogok védelme érdekében - nem biztosította.

IV. Indokolás az alapjogokat sértő bírósági döntésnek az Alaptörvénybe ütközésére

6) Az I. fokú bírósági eljárás

a) Felperes a 2015. június 10-én kelt - és alperes által 2015. június 16-án átvett - beadványában kérte közérdekű adatok kiadását az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5-6. pontja és a 26. § (1)-(2) bekezdése alapján, papíros alapon. Felperes kérte közölni - [REDACTED] főtitkár úrnak a 2015. május 21-én kelt XXI-1/2-3/2015. sz. (a felperes közérdekű bejelentésre adott) válaszlevelében foglaltakra tekintettel - az alábbiakat:

„

1) [REDACTED] alkotmánybíró a vele szemben fennálló - dékáni megbízatásából eredő - összeférhetetlenséget mikor jelentette be az Alkotmánybíróság teljes ülésének? Kérem szíveskedjék megküldeni a bejelentés okiratának másolatát.

2) [REDACTED] alkotmánybíró az 1) pontban foglalt összeférhetetlenségi bejelentését az Alkotmánybíróság mely teljes ülése tárgyalta meg (év, hónap, nap)?

3) Az Alkotmánybíróság teljes ülésén, a [REDACTED] összeférhetetlenségi bejelentésével kapcsolatos napirend tárgyalásában, illetve a határozat meghozatalában mely alkotmánybírók vettek részt?

4) [REDACTED] András alkotmánybíró összeférhetetlenségi bejelentését tárgyaló teljes ülésen részt vevő alkotmánybírók részéről a teljes ülésen hozott határozat elfogadása során ki, milyen szavazatot adott le (igen vagy nem)?

5) [redacted] összeférhetetlenségi bejelentés tárgyában meghozott határozatot mely alkotmánybírák írták alá?

6) Ki volt [redacted] összeférhetetlenségi bejelentésével kapcsolatos napirend előterjesztője?

7) Melyik hivatalos lapban és mikor, milyen szám alatt került közzétételre dr. [redacted] alkotmánybíró összeférhetetlenségi bejelentésével kapcsolatban a teljes ülés által meghozott határozat?

Kérte az adatigénylő megküldeni [redacted] alkotmánybíró összeférhetetlenségi bejelentésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság teljes üléséhez benyújtott előterjesztés másolatát, valamint a teljes ülésről készített jegyzőkönyvnek - e napirendi pontot tárgyaló kivonata - másolatát, továbbá a dékáni tisztség ellátásával kapcsolatos javadalmazás tárgyában [redacted] alkotmánybíró részére a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektora által írt - teljes ülésen bemutatott - levelének másolatát."

b) Alperes a rendelkezésre álló 15 napos határidőben adatszolgáltatási kötelezettségét - 2015. július 1-jéig - nem teljesítette, a határidőt meghosszabbítása iránt nyilatkozatot nem közölt.

Felperes a 2015. július 6-án kelt és 2015. július 7-én postára adott (és a bíróságnál július 9-én érkeztetett) keresetlevelében kérte a fenti hét pontban foglalt közérdekű adatok kiadását, és az alperesnek a 2015. június 10. napján kelt kérelemben foglalt iratok közlésére kötelezését, perköltségének megtérítését.

c) Alperes a 2015. június 26. napján postára adott válaszlevelében tájékoztatást adott felperesnek, miszerint [redacted] a 2014. október 7-ei teljes ülésen - amelyen [redacted] szóban jelentette be, hogy összeférhetetlenség személyével, illetve alkotmánybírói tisztségével nem áll fenn, - kik vettek részt, illetve hogy a bejelentés kapcsán határozat nem született, azt formális döntés nélkül vették tudomásul és ez a zárt ülésről készült emlékeztetőben rögzítést nyert. Közölte, hogy előterjesztés és közzététel nem történt. Megküldte az érintett egyetem rektora által írt levél másolatát; tájékoztatta felperest, hogy az emlékeztető 10 évig nem nyilvános és az Alkotmánybíróság elnökének mérlegelési jogkörben hozott döntése alapján nem adható ki a kért kivonat. A küldeményt a posta a felperes jogi képviselő irodájának címére 2015. június 29-én majd július 5-én kísérelte meg kézbesíteni, az a felperes részéről 2015. július 8-án került átvételre.

Alperes a kereset elutasítására irányuló ellenkérelmet terjesztett elő. A keresetet okafogyottnak találta, mert az adatközlés határidőben megtörtént, azt tőle független okból nem vette át a felperest képviselő ügyvéd. Az emlékeztető kapcsán a megtagadás további indokául azt hozta fel, hogy kiadása olyan mértékben befolyásolná a teljes ülésen résztvevő alkotmánybírák magatartását, gondolataik kifejtésével kapcsolatos szabadságát, hogy az veszélyeztetné az alperes törvényes működési rendjét.

Felperes jogi képviselője a tárgyalás kitűzéséről szóló 2. sz. idézés kézhezvételét követően, a 2015. augusztus 5. napján előterjesztett 3. sz. beadványában eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő. Sérelmezte, hogy a bíróság az idézésében nem tüntette fel a jogi képviselő nevét, illetve eljáró ügyvédet, a keresetlevelet nem kézbesítette vissza. Igényelte a kifogással felmerült postaköltségének megtérítését a Pp. 78. § (5) bekezdése alapján.

Felperes e körben kérte az alperes főtitkárának [REDACTED] (főtitkárnak) tanúkénti megidézését arra a tényre nézve, hogy az irat kiadása miként, milyen körben veszélyeztetné az Alkotmánybíróság működését, arra is figyelemmel, hogy a mérlegelési jogkörbe tartozó nyilatkozat megtétele nem a perben eljáró alperesi jogi képviselő mandátumába tartozó nyilatkozatot tesz szükségessé. Egyebekben kifejtette, hogy alperesnek a konkrét adatkéréssel kapcsolatban kellett volna érvelnie, tekintettel arra, hogy a kérelem szenzitív adatot nem érintett.

d) A Fővárosi Törvényszék a 2015. szeptember 9. napján kelt 4. P. 22.887/2015/06. sorszámu ítéletével felperes keresetét elutasította, kötelezte felperest 12.700,- Ft perköltség megfizetésére. A bíróság megállapította, hogy 36.000,- Ft eljárási illetéket a Magyar Állam visel.

A bíróság a felperes 3. sorszám alatt előterjesztett eljárás szabálytalansága miatti kifogását elutasította.

A Törvényszék sem a felperes keresetét, sem pedig az eljárás szabálytalansága miatti kifogását nem tartotta alaposnak, ezért azt elutasította.

A bíróság megállapította, hogy a felperes által igényelt adatok közérdekű adatok. A bíróság szerint az alperes az adatigénylésnek 15 napon belül eleget tett, mert az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 29. § (1) bekezdésében írtak szerint a törvény azt követelte meg az alperestől, hogy az adatigénylésnek eleget tegyen. Az alperes ennek eleget tett a 2015. június 26. napján kelt, XXI-1827-1/2015. sz. levéllel, így az adatigénylést - az emlékeztető kivonata kiadására vonatkozó kérelmet leszámítva - teljesítette.

A bíróság e körben hivatkozott arra, hogy a felperes saját képviselőjének mulasztását az alperes mulasztásaként nem értékelheti, ugyanis amennyiben a felperesi képviselő a posta értesítését követően nyomban átveszi az alperes adatközlést tartalmazó válaszát, úgy a küldemény tartalmát határidőn belül ismerhette volna meg.

Az emlékeztető kiadásával kapcsolatban az első fokú bíróság az Infotv. 27.§ (5)-(6) bekezdésének felhívásával kifejtette, hogy az emlékeztető bizonyosan nem tartalmaz olyan adatot, amely (helyesen: amelynek megismerése) alperes tevékenységét bármely formában veszélyeztetné.

Ugyanakkor rámutatott arra, hogy „az Alkotmánybíróság teljes ülése az Alkotmánybíróság határozatainak meghozatalát megelőző előkészítő eljárásnak ad teret, amely esetben érvényesül az Infotv. 29.§ (5) bekezdésében írt mérlegelési jogkörben meghozható döntés meghozatalának lehetősége. A bíróság megállapította, hogy az emlékeztető kivonata az adatközlést megelőző 10 éven belül keletkezett, így annak kiadása korlátozható.

A bíróság vizsgálta, hogy az emlékeztető bármely részletének közérdekű adatként történő nyilvánosságra hozatala veszélyeztetné-e az alperes törvényes működési rendjét, feladat- és hatáskörének illetéktelen, külső befolyásolástól mentes ellátását, az alperes által megfogalmazott okból kifolyólag.

A bíróság megítélése szerint „az Alkotmánybíróság döntéseinek, határozatainak előkészítésekor kialakuló vita csak abban az esetben lehet teljes, akkor járhat az adott kérdést érintő elemek teljes körű felhasználásával, amennyiben az adott érveket ütköztetők, azaz az alkotmánybírák álláspontjukat teljes mértékben úgy fejthetik ki, hogy mindeközben nem kell azzal számolniuk, hogy azt a későbbiek során nyilvánosságra hozatva később rajtuk számon kérik. Ugyanis ez esetben az egyes határozatokat megelőző vita nem csupán az ügy lényegére, hanem a határozat kihirdetését követő nyilatkozatok vitázók személyére gyakorolt hatásának

mérlegelésére is kiterjedne, amely szükségtelen szempontként a vitát a bíróság megítélése szerint torzítaná.”

A bíróság így az emlékeztető kiadására vonatkozó keresetet elutasította.

7) A II. fokú bírósági eljárás

a) Felperes az első fokú bírósági határozat ellen fellebbezést terjesztett elő. A Pp. 252. § (2) bekezdése alapján - az elkövetett lényeges eljárási szabálysértések miatt - elsődlegesen kérte az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróság új eljárásra utasítását, mivel szükségesnek ítélte meg a tárgyalás megismétlését. Ezt az alábbiakkal támasztotta alá.

aa) Felperes a 2015. augusztus 3. napján kelt (a bírósághoz 3. sz. érkezett) beadványában eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő. Kifogásolta, hogy a Törvényszék a 2. sz. idéző végzésben nem tüntette fel a felperesi jogi képviselő nevét, továbbá a 2015. augusztus 26. napjának 11:15 órájára kitűzött tárgyalásra szóló ezen idézéssel együtt nem kézbesítette felperesi jogi képviselő számára a keresetlevelet, így a jogi képviselő nem tudja a tárgyalást beazonosítani, hogy mely ügyben (keresetlevél alapján) kerül arra sor, és nem tud a tárgyalásra felkészülni. Kérte a keresetlevélnek a felperes részére történő kézbesítését, a beadványa kapcsán felmerült postaköltsége megtérítését.

A kifogás benyújtását az is indokolta, hogy ugyanezen a napon került 10:30 órakor tárgyalásra a Fővárosi Törvényszéken Dr. Pákozdi Zoltán Rudolf bíró előtt a felek között 4. P. 22.886/2015. számon lajstromozott per, amely perben a keresetlevél szintén nem került visszakézbesítésre, így a felperes nem tudta, hogy mely keresete mely ügyszámon folyik a bíróság előtt, és melyik ügyben mikor van a tárgyalás. A felperes erre tekintettel a 4. P. 22.887/2015. számon is kifogással élt.

Az első fokú bíróság a kifogást a tárgyalás előtt nem bírálta el, felperes részére a keresetlevelet sem a tárgyalás előtt, sem pedig a tárgyaláson nem kézbesítette (vissza).

A bíróság a 2015. augusztus 26.-ai tárgyalást - a felperes halasztási kérelme ellenére - megtartotta.

Hivatkozott arra, hogy a bíróság a tárgyalásról készült jegyzőkönyvet - felperes kérelme ellenére - nem küldte meg sem papíros alapon, sem elektronikus úton.

ab) A bíróság a tárgyalást határozat hirdetésre 2015. szeptember 9-re halasztotta el. Ezen a napon azonban a határozat kihirdetésére a törvényes követelmények szerint nem került sor. A bíróság a határozat hirdetéséről – felperes kérelme ellenére – a jegyzőkönyvet nem küldte meg sem papíros alapon, sem elektronikus úton. (A bíróság az ítélettel együtt a Fővárosi Törvényszék 4. P. 22.886/2015/5. sorszámu, 2015. augusztus 26. napján 10:30-kor megkezdett és 11:20-kor befejezett tárgyalás jegyzőkönyvét küldte meg papíros alapon, amely egy másik ügyben készült.)

ac) Felperes álláspontja szerint az Alaptörvény és a Pp. alábbi rendelkezéseiből következik, hogy a peres eljárás lefolytatására vonatkozó törvényt a bíróságnak be kell tartania. E tekintetben a bíróság nem lehet nagyvonalú, elnéző, közömbös, a jogszabályi rendelkezéseket – akár célszerűtlenség okából – félretevő. Felperes e körben hivatkozott az Alaptörvény és a Pp. rendelkezéseire.

aca) Kifejtette, hogy a bíróság mindezekre tekintettel a jogszabályok téves értelmezésével utasította el felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogását is. A bíróság

akkor járt volna el helyesen, ha a tárgyalást elhalasztja és új határnapot tűz ki, hogy a tárgyalásra felperes felkészülhessen (továbbá a keresetlevelet a bíróság felperes részére is kézbesíti). (Felmerül a kérdés: hogyha az iratot a bíróság nem kézbesíti vissza, úgy a törvény vonatkozó rendelkezése szerint, miért kell az iratokat eggyel több példányban benyújtani, mint amennyi fél az ügyben van? A bírósági gyakorlat nem állhat a törvényi rendelkezéssel szemben. A „kialakított” bírósági gyakorlat amellet, hogy jogszabályba ütközik egyrészt nem ésszerű, másrészt nem is költségtakarékos.)

acb) Téves, de okszerűtlen is ebben a körben a bíróság azon érvelése, miszerint a Pp. 3. § (6) bekezdésében foglalt alapelv mellett értelmezhető a Pp. 125. § (1) bekezdése. Az a körülmény, hogy a felperes a keresetlevelet maga küldi a bírósághoz, nem mentesíti a bíróságot, hogy a keresetlevelet a bíróság visszakézbesítse. Ebből szerez ugyanis a felperes tudomást arról, hogy a bíróság mely keresetlevele elbírálása tekintetében tűzte ki a tárgyalást. A törvény ugyanis nem korlátozza, hogy a polgár egy bíróság előtt hány keresetlevelet mennyi időn belül terjeszthet elő.

A keresetlevél visszaszármaztatásával kapcsolatos kérdést nem a bíró dönti el, hanem a törvény. A bíró köteles az Alaptörvény R. cikk (2) bekezdése és 28. cikk alapján a törvényt betartani. A bíró nem dönthet oly módon, hogy a keresetlevél visszaszármaztatása szükségtelen, a törvénnyel szemben pedig az ítéletben nem foglalhat állást [Lásd: Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdését.]

acc) A felperesi képviselő a tárgyaláson való megjelenésével az idézésben foglaltaknak bár eleget tett, de ebből nem következik, hogy a tárgyalás megtartható. A bíróság nem hivatkozhat erre a megjelenésre az általa elkövetett jogsértés kimentése körében, hanem az eljárás szabálytalanságát meg kellett volna állapítania. A felperes képviselőjének (meghatalmazottjának) neve a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda volt, amelyet az idéző végzés nem tüntet fel. Ez is az eljárás szabálytalanságát jelenti.

A felperes a 2015. március 3-án a 2. sz. idéző végzésnek a részére történő kézbesítéssel nem szerzett tudomást arról, hogy mely perről van szó, mivel felperesnek a Fővárosi Törvényszéken az Alkotmánybírósággal szemben nemcsak a 4. P. 22.887/2015. sz. perben volt benyújtott keresete, ezért nem tudta megállapítani, hogy a 4. P. 22.887/2015. sz. perben kiadott - keresetlevél nélküli - idézés, melyik perre (keresetre) is vonatkozik.

(Felperes megjegyezte: a Pp. 114. §-a alapján nem a „kifogás elutasításának”, hanem a „kifogás figyelmen kívül hagyásának” van helye, ha a bíróság a kifogást nem tartja megalapozottnak.)

ad) A felperes fellebbezésében hivatkozott arra is, hogy a Fővárosi Törvényszék ítélete a kereset elutasítása és felperes perköltségben marasztalása tekintetében sérti az anyagi és eljárási jogszabályokat.

ada) Alperes nem tett eleget az adatszolgáltatási kötelezettségének az Infotv. 29. § (1) bekezdésben foglalt határidőben.

Alperesnek a XXI/1828-1/2015. sz. adatszolgáltatási levelét olyan módon kellett volna felperes részére megküldenie, hogy az a felpereshez a törvényben foglalt 15 napos határidő utolsó napjáig megérkezzen.

E tekintetben hivatkozott az Infotv. 31. § (3) bekezdésére. Az Infotv. nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy az adatszolgáltatásnak a keresetindítás után, a per tartama alatt történő teljesítése a keresetet okafigyottá tenné.

Az adatbirtokos által elkövetett anyagi jogi határidő elmulasztása ugyanis sem igazolási kérelemmel, sem pedig az adatigény határidő utáni teljesítésével nem orvosolható!

Az I. fokú ítélet tehát jogszabálysértő, mivel az I. fokú bíróság felperest - jogalap nélkül - kötelezte perköltség megfizetésére, míg az alperest a felperes perköltségében nem marasztalta. Felperes fellebbezésében utalt arra is, miszerint a Fővárosi Törvényszék -összezszerűségében is - tévesen marasztalta őt 12.700,- Ft összegű perköltségben, mivel a perköltség az áfát is tartalmazza (az ítélet indokolásában említett jogszabályi rendelkezés szerint 10.000,- Ft + 27 % áfa 2.700,- Ft = 12.700,- Ft összeget tesz ki). Az alperes képviselőtét ellátó jogtanácsos az alperessel köztisztviselői jogviszonyban áll, így a jogtanácsos nem alanya az általános forgalmi adónak. Megjegyzendő: az áfa-körbe tartozásáról az alperesi jogtanácsos nyilatkozatot nem tett.

adb) Alperes személyes illetékmentességét [illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja] nem lehetett volna megállapítani, mivel a perben alperes nem csatolta az Itv. 5. § (2)-(4) bekezdése szerinti - alperes törvényes képviselője által kiállított - nyilatkozatot, amely az ilyen kedvezményhez szükséges lett volna.

Az ítélet rendelkező részében a 36.000,- Ft eljárási illeték megállapítása és viselésére vonatkozó rendelkezés téves, tekintettel arra, hogy mindkét fél - az Itv. 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján - tárgyi illetékmentességre jogosult, így az Itv. 4. § (1) bekezdése értelmében illetéket egyik félnek sem kellett fizetnie. Mivel illeték nem merült fel, a Magyar Államnak sem kell semmilyen illetéket viselnie!

adc) Felperes fellebbezésében hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nemcsak jogsértő, de tisztességesnek sem tekinthető, mivel teljes bizonyossággal nem zárható ki, hogy az ítélet felperesi marasztalásában az alperes jóhiszeműséget nélkülöző csúsztatása is közrehathatott, miszerint ellenkérelme III/b) pontja utolsó mondata szerint: „... így tehát a keresetlevél beérkezésének napján a felperesnek már tudomással kellett bírnia a válasz tényéről és annak tartalmáról.” A bíróság az alperest ezen állításának bizonyítására nem hívta fel és el sem rendelte a posta megkeresését a postai küldemény átvétele dátumát tartalmazó „átvételi igazolás” megküldése végett. A bíróság e tényállítási ügyben tehát nem tett eleget a tényállás tisztázása törvényi kötelezettségének. A bíróság alperesi képviselőt abban sem nyilatkoztatta, miszerint ez az állítás a jogi képviselő, avagy magának az Alkotmánybíróságnak az álláspontja, a bíróság előtt a tárgyalás során így nem derülhetett fény az alperes rosszhiszeműségére és emiatti megbírságolására sem kerülhetett sor. Tehát az ítéletben megállapított tények arra utalnak, hogy nem felperes rosszhiszemű, hanem éppen az alperes, amikor azt csak feltételezte, de nem bizonyította - sőt a bizonyítékok a felperes állítását cáfolják - , miszerint „a felperes tudomással bírt a válasza tényéről és annak tartalmáról.” Az Alkotmánybíróságnak különösen tartózkodnia kellene az ilyen rosszhiszemű vádaskodó megnyilvánulásoktól.

add) Felperes utalt továbbá arra, hogy az alperes nem tett nyilatkozatot sem az adatkiadási okiratát tartalmazó irományában, sem pedig az alperes perbeli ellenkérelmében az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 27. § (6) bekezdésére. **Az eljáró bíró kérdezte az alperestől, hogy erre hivatkozással is fenntartják-e az ellenkérelmet. Az alperes igenlő nyilatkozata alapján került sor alperesi jogi képviselő részéről ezzel kapcsolatos észrevételek kifejtésére a tárgyaláson.**

Felperes kiemelte: semmilyen tényállást alperes nem adott elő az Infotv. 27. § (6) bekezdésében kapcsolatos körülmények megállapítására, és ezzel kapcsolatos bizonyítási indítványa sem volt. Felperes szerint a [REDACTED] alkotmánybírósági főtákar tanúként történő megidézését és meghallgatását ezekre a tényekre a Törvényszék kellő indok nélkül mellőzte, így a bizonyítási indítvány elutasítása jogszabálysértő.

Mindennek következtében az ítélet hatályon kívül helyezése és az első fokú bíróság új eljárásra és újabb határozat hozatalára utasítása nélkül a bíróság által elkövetett jogsértés – megnyugtató módon – nem orvosolható.

b) A Fővárosi Ítéltábla a 2016. április 12. napján kelt 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámú ítéletével a per fő tárgya tekintetében az első fokú ítéletet helyben hagyta. Egyebekben részben megváltoztatta, az alperesnek járó elsőfokú perköltséget 10.000,- Ft-ra leszállította és mellőzte az illeték viselésére, valamint a kifogás elutasítására vonatkozó rendelkezéseket.

A fellebbezést a másodfokú bíróság a per fő tárgya tekintetében alaptalannak, a perköltség tekintetében kis mértékben alaposnak találta. Ezen döntését az alábbiakkal indokolta:

- a II. fokú bíróság szerint az I. fokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre, hogy az alperes az adatszolgáltatás nagyobb részét határidőben és megfelelően teljesítette, az emlékeztető kivonata megtagadása pedig jogszerű volt.

- a perköltségösszegezésének vonatkozásában az áfa-tartalomra tekintettel az ítélet részbeni megváltoztatására látott indokot, továbbá a kereseti illeték viselésére és a kifogás elutasítására vonatkozó rendelkezéseket mellőzte a határozatból.

A jogerős ítélet indokolása az alábbiakat emelte ki:

ba) Az Ítéltábla szerint a felperes által felhozott eljárási szabálytalanságok megállapíthatók, azonban nem látta akadályát az ítélet érdemi felül bírálatának, mivel ezek az eljárási hibák nem befolyásolták az érdemi döntést.

A Pp. 125. § (1) bekezdése tekintetében a II. fokú bíróság hivatkozott arra, hogy a keresetlevelet az első tárgyalásra szóló idézéssel a bíróság jellemzően csak az alperesnek küldi meg. Ez a gyakorlat nem változtat azon, hogy a jogszabály előírja a felperes számára is a keresetlevél idézéssel együtt történő kézbesítését, és ennek az első fokú bíróság valóban nem tett eleget. Ez a hiba azonban nem indokolhatja a soron kívüli eljárás megismétlését, mivel a felperes a saját kereseti kérelmét ismerte, és azt a bíróság a tárgyaláson ismertette is.

A II. fokú bíróság szerint az idézésnek nem kell tartalmaznia - a Pp. 96. § (1) bekezdésére utalással - a jogi képviselő nevét, ezért tévesnek tartotta azt a hivatkozást, miszerint az idéző végzésben a 221. § és 220. § (1) bekezdése alapján a jogi képviselő nevét az első fokú bíróságnak fel kellett volna tüntetnie. Az eljárás szabálytalanságával kapcsolatban felmerült költségigény így alaptalan.

Az első fokú ítélet kihirdetésével kapcsolatos kifogást sem tartotta a II. fokú bíróság megalapozottnak. Az a tény, hogy a bíróság nem küldte meg felperesnek az ítélet kihirdetéséről készült 6. sorszámú jegyzőkönyvet, nem teszi kétségesé a határozat kihirdetését. Az iratból megállapíthatóan a megjelölt napra halasztott tárgyaláson a felek nem voltak jelen, az első fokú bíróság ezt rögzítette és a teremben tartózkodó hallgató számára hirdette ki az ítéletet. Mindezek alapján az ítélet kihirdetése megfelelt a Pp. előírásainak.

bb) A II. fokú bíróság az Infotv. 26. § (1) bekezdése, 28. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése felhívásával kifejtette, hogy alperes a kérelmet 2015. június 16. napján vette át, és június 26-án, a 10. napon a választ postára adta, így nem állapítható meg válaszadási késedelem. Bár nem kétséges, hogy a küldeményt a felperes jogi képviselője 2015. július 8-án vette át, de ez már irreleváns, mivel az Infotv.-ben megadott határidőben az alperes a választ

megküldte. Mindezek alapján tévedett a felperes, mikor úgy tekintette, hogy az adatkiadásra a per tartama alatt került sor és súlytalanok az e körben kifejtett érvei.

bc) A II. fokú bíróság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy az első fokú bíróság az 5. és 6. sorszámú jegyzőkönyvet – felperes kérelme ellenére – a felperesnek elektronikus úton a fellebbezési tárgyalás kitűzését követően sem küldte meg. (Megjegyzendő: az első fokú bíróság a felülvizsgálati kérelem előterjesztéséig nem tett eleget, e felperesi kérésnek.) Hivatkozott arra, hogy a fellebbezés 15 nap alatt terjeszthető elő, ezért a felperesnek nincs arra lehetősége, hogy a bírósági jegyzőkönyvek megküldésétől tegye függővé, illetve ahhoz igazítsa a jogorvoslati kérelmét. A bíróság így úgy tekintette, hogy a fellebbezés a teljes ítéletet támadja és a felperes az emlékeztető megküldésének elmaradását is kifogásolja, és változatlan érvek mellett kéri annak kiadására kötelezni alperest.

bd) A Fővárosi Ítéltábla a per fő tárgya kérdésben az első fokú bíróság által kifejtett indokokkal egyetértett. Ebben a speciális helyzetben a teljes ülésről készült emlékeztető kivonatának nyilvánosságra kerülése magában rejti annak veszélyét, hogy a későbbiekben az alkotmánybírákat meggátolja véleményük szabad kifejtésében és ez óhatatlanul befolyásolná az alkotó munka folyamatát, ezen keresztül az Alkotmánybíróság hatékony, illetéktelen külső befolyástól mentes működését.

Kifejtette: nem vétett e körben eljárási szabályt az első fokú bíróság azzal sem, hogy nem tett eleget a felperes tanúkihallgatási indítványának, ugyanis egyrészt a felperes eredménytelenül vonta kétségbe az alperesi képviselő jogtanácsos nyilatkozattételi jogosultságát, másrészt az Infotv. 27.§ (5) bekezdése nem főtitkár, hanem az adatkezelő szerv vezetőjének, adott esetben az elnöknek az engedélyezési jogkörébe helyezi az adatkiadásról való döntést.

A kifejtettekből következően alperest mulasztás nem terheli, a perre nem adott okot, így megfelelően utasította el a keresetet az első fokú bíróság és kötelezte felperest a perköltség viselésére.

be) Az Ítéltábla szerint felperes alaptalanul sérelmezte, hogy az első fokú bíróság nem bírálta el az eljárás szabálytalansága miatti kifogást a tárgyalás előtt, mivel a Pp. 114. §-a ilyen kötelezettséget nem ír elő. Viszont azzal helytállóan érvelt, hogy e körben elutasításnak nem volt helye. Ha a kifogást a bíróság figyelmen kívül hagyja, akkor azt az eljárást befejező határozatában indokolni köteles, de azt a rendelkező részben a bíróságnak elutasítania nem kell, ezért ezt a rendelkezést a bíróság az ítéletből mellőzte.

bf) A perköltség összegét a bíróság leszállította, mivel a jogtanácsos munkadíja áfa vonzattal nem bír, arról tévesen rendelkezett az ítélet. A bíróság mellőzte a kereseti illetékekkel kapcsolatos rendelkezést, mivel a per az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57.§ (1) bekezdés o) pontja alapján tárgyi illetékmentes volt.

A II. fokú bíróság a Pp. 239.§-ának utaló szabálya folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjából álló perköltséget a Pp. 67.§ (2) bekezdése és a 32/2003.(VII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján a fellebbezés tanulmányozásával a jogtanácsos által szerkesztett fellebbezési ellenkérelem elkészítésével 2 órai munkadíj figyelembe vételével - óránként 5.000,- Ft-al számolva - az alperes részére fizetendő fellebbezési perköltség összegét 10.000,- Ft-ban állapította meg, áfa nélkül.

8) A felülvizsgálati eljárás

a) Felperes a jogerős ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

Felperes elsődlegesen kérte, hogy Tisztelt Kúria a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámu jogerős ítéletét - a Fővárosi Törvényszék 4. P. 22.887/2015/06. sorszámu ítéletére is kiterjedően - helyezze hatályon kívül és utasítsa az első fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára. Állapítsa meg a felperes felülvizsgálati eljárási költségét.

Felperes másodlagosan kérte, hogy Tisztelt Kúria a Fővárosi Ítéltábla 18. Pf. 21.327/2015/7. sorszámu jogerős ítéletét - a keresetet elutasító, valamint az első és másodfokú perköltségben a felperest marasztaló rendelkezések tekintetében - helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő határozatot: kötelezze alperest az Alkotmánybíróság 2014. október 7-ei teljes üléséről készült emlékeztető kivonatának közlésére, továbbá az I-II. fokú perköltség és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Felperes kérte, hogy Tisztelt Kúria a jogerős ítélet végrehajtását a Pp. 273.§ (3) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig - kivételesen - felfüggeszteni szíveskedjék.

b) Felperes álláspontja szerint az első fokú bíróság nem tisztességes eljárásának hibáit a II. fokú bíróság a fellebbezési eljárás során nem küszöböl(het)te ki, erre tekintettel az első fokú ítélet [Pp. 252. § (2) bekezdése okából való] hatályon kívül helyezésének mellőzése is jogszabálysértő.

c) Felperes kifejtette, hogy a jogerős ítélet és az I-II. fokú bírósági eljárás - az alábbi - eljárási jogszabálysértések miatt jogszabálysértő.

ca) Felperes álláspontja szerint fontos jelentősége van annak, hogy az első fokú bíróság a 2015. augusztus 26-ai és szeptember 9-ei tárgyalási jegyzőkönyveket felperesnek - többszöri kérése ellenére - nem küldte meg, hiszen ezzel a ténnyel összefüggésben értékelhető az, hogy az első fokú határozat kihirdetése törvényesen történt-e meg, illetve a fellebbezés miként került felperes részéről előterjesztésre és a II. fokú bíróság által elbírálásra. A tisztességes eljárás lefolytatásának körülményeire ugyanis ebből lehet következtetést levonni.

caa) A felperes már a keresetlevélben kérte a jegyzőkönyvnek elektronikus úton való megküldését (4. pont 4. oldal 3. bekezdés). Az első fokú bíróság a 2016. augusztus 26-ai és szeptember 9-ei jegyzőkönyveket ennek ellenére elektronikusan nem küldte meg.

Az első fokú ítélettel - amely 2015. szeptember 29. napján került kézbesítésre - nem a per tárgyát képező ügyben, hanem a 4. P. 22.886/2015. számú ügyben született jegyzőkönyv került megküldésre.

cab) Felperes a 2015. október 6-án kelt, postai úton feladatott külön beadványában kérte az első fokú bíróságtól a 2015. augusztus 26-ai és 2015. szeptember 9-ai jegyzőkönyvét. A kérelem alapján a jegyzőkönyvek nem kerültek megküldésre, a kérést az I. fokú bíróság válaszra sem méltatta.

cac) Felperes a 2015. október 12-én kelt fellebbezésében ismét kérte a Fővárosi Törvényszéktől a 2015. augusztus 26-ai tárgyalási jegyzőkönyv és a 2015. szeptember 9-ei határozat hirdetésről készült jegyzőkönyv megküldését, elektronikus úton [Lásd fellebbezés 4) pontját.].
Erre azonban az I. fokú bíróság részéről szintén nem került sor.

cad) Felperes a fellebbezési eljárásban 2016. április 5-én kelt beadványában az Ítéletábrához fordult kérve a jegyzőkönyvek megküldését elektronikus úton a felperes jogi képviselőjének galambosugyved@gmail.com levelezési címére, vagy pedig papíros alapon.

A Pp. 119. § (5)-(5a) bekezdése az alábbiakat tartalmazza:
119. § (5) A fél, az ügyész és a perben részt vevő egyéb személy, valamint azok képviselője írásban vagy a tárgyaláson kérheti, hogy a részére kiadható iratot elektronikus formában az általa megjelölt e-mail címre továbbítsa a bíróság, ha az irat

- a) elektronikus formában,
- b) elektronikus okiratként vagy
- c) a papíralapú okirat elektronikus másolataként a bíróságnál rendelkezésre áll.

(5a) Az (5) bekezdésben meghatározott esetben az irat továbbításáért nem kell illetéket fizetni. Az irat akkor áll elektronikus formában rendelkezésre [119. § (5) bekezdés a) pont], ha a bíróság a papír alapú iratot informatikai eszköz alkalmazásával szerkesztette meg; az elektronikus formában rendelkezésre álló irat nem hiteles kiadmány, az bizonyítékként nem használható fel.

Az első fokú bíróság a törvényben foglalt kötelezettségének – háromszori, ismételt kérelem – ellenére sem tett eleget. A II. fokú bíróság - ismételt kérelem ellenére - igazgatási intézkedésével az első fokú bíróság mulasztását nem orvosolta.
Az elsőfokú bíróság nyíltan, a törvény szándékos megsértésével megakadályozta a felperes perbeli jogainak a fellebbezési eljárásban történő gyakorlását, és mulasztásaival felperesnek kárt okozott.

cb) Az első fokú bíróság tárgyalásra szóló idézése mellett a keresetlevél kézbesítésének elmaradása miatt a 2015. augusztus 26-ai tárgyalást nem lehetett volna megtartani, és így a tárgyalást sem lehetett volna határozathozatalra elhalasztani.

cba) Az idézés hiányosságai [a keresetlevélnek az első tárgyalásra szóló idézéssel együtt, a felperes jogi képviselője részére történő megküldésének a Pp. 125. § (1) bekezdésében foglalt törvényi szabály ellenére történő mellőzése] miatt nem volt egyértelmű, hogy a perbeli első tárgyalásra szóló idézés melyik felperesi keresetre vonatkozik, így a tárgyalásra a felperes nem tudott felkészülni, a perbeli jogait nem tudta gyakorolni.

Hogy a bíróság mely ügyben, milyen felperesei kereset alapján tart tárgyalást, ennek nem a tárgyaláson kell kiderülnie a bíróság által az iratoknak az ismertetéséből, hanem már a bíróság által megküldött idézésből és mellékelt keresetlevélből. A bíróságnak így a tárgyalást a felperes kérelmére el kellett volna halasztania, és a felperes részére a keresetlevelet kézbesítenie kellett volna.

Mindezekre az eljárási szabálysértésekre tekintettel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az első fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának lett volna helye. A Pp. 252. § (2) bekezdésének a II. fokú bíróság részéről történő mellőzése

jogsabálysértő. Erre tekintettel felperes elsődlegesen kéri Tisztelt Kúriától a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára történő utasítását.

cbb) A tisztességes eljárás hiányát és az első fokú bíróságnak Magyarország Alaptörvényével való szembehelyezkedését bizonyítja, hogy az első fokú bíróság a 2015. augusztus 5-e eljárás szabálytalansága miatti kifogást követően – a soron kívüli ügyben – nem küldte meg a felperes részére a keresetlevelet, nem tájékoztatta, hogy milyen ügyben tart tárgyalást (az idézésből csak az alperesi szervezet állapítható meg), Sőt az ítéletének az indoklásában az eljárás szabálytalansága miatti kifogást is elutasította. A II. fokú bíróság a jogerős ítéletében csak azt az eljárásjogi jogsabálysértést korigálta azzal, hogy az ítélet rendelkező részéből mellőzte az eljárás szabálytalansága miatti kifogás „elutasítását”; azonban az Ítéletábla ítéletének indoklása az eljárás szabálytalansága miatti kifogás tekintetében téves álláspontot tartalmaz.

Felperes álláspontja szerint a Pp. 125. § (1) bekezdésében volt szabály alkalmazása a felperesnek a tárgyalásra történő megfelelő felkészülése érdekében mellőzhetetlen. Nem véletlenül született ez a törvényi szabály. Egyrészt: a felperes a keresetlevél visszakézbítéséből szerezhet tudomást arról, hogy a bíróság az alperessel folyó perben mely felperesi keresetet tárgyalja (hiszen a felperesnek több ügye is lehet azonos bíróságon ugyanazon alperes ellen). Másrészt a visszakézbítés a felek számára mintegy általános gyakorlatnak kellene lennie, hiszen a beadványok (a bírósági lajstromozás és érkeztetés alapján) így azonosíthatók be, valamint a beadványokat annyi példányban kell beadni a bírósághoz, hogy abban a felperes példánya is benne foglaltatik. Jelen ügyben is az okozta a problémát, hogy az Alkotmánybíróság alperessel szemben a felperes több pert kezdeményezett a Fővárosi Törvényszéknél. A bírói gyakorlat nem alakíthat ki a felperes jogait csorbító gyakorlatot. A felperes nem köteles a bíróság idézését követően a bíróság hibájából elmaradó keresetlevél kézbesítését olyan módon korigálni, hogy az iratokba betekint. A bíróság működésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket ugyanis a bíróság köteles feltétlenül betartani. [Lásd Alaptörvény R) cikk és 28. cikk].

Az a körülmény, hogy soron kívüli eljárásról van szó, a bíróságot nem mentesíti a törvények betartása alól, és nem mentesíti a II. fokú bíróságot az alól, hogy a felperes jogait megsértő bírósági eljárást korigálva, az elkövetett bírósági jogsértést a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az eljárás megismétlésével oldja fel. (Megjegyzendő: a II. fokú eljárásban a soronkívüliség szabályai nem érvényesültek, mivel a 2015. október 12-én kelt fellebbezést a II. fokú bíróság csak fél év múlva, 2016. április 12-én bírálta el.)

cbc) A 2015. augusztus 26-ára szóló idézéssel kapcsolatban téves a II. fokú bíróság álláspontja abban, hogy a jogi képviselő feltüntetése az idézésben nem kötelező. A felperest a perben ügyvédi iroda képviselte, így az idéző végzésben a Pp. 212. § (1) bekezdése és a Pp. 222. §-a alapján alkalmazandó Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja alapján – amely idéző végzés a fél jogi képviselője részére kerül kézbesítésre – a fél képviselőjének nevét is fel kell(ett volna) a bíróságnak tüntetnie. Ennek mellőzése jogsabálysértő. (Megjegyzendő: A postai kézbesítés szabályszerűsége is ez alapján állapítható meg.)

A Pp. 96. §-a a képviselőt azért nem tartalmazza, mert a polgári perben a (jogi) képviselő csak eshetőleges szereplő.

A Pp. 96. §-a mellett azonban a bíróságnak a Pp. 97. §-át, valamint a – mivel az idézés a Pp. 212. § (1) bekezdése értelmében végzéssel történik – a Pp. 222. §-a alapján alkalmazandó 220. § (1) bekezdés b) pontját is figyelembe kell venni. A végzésnek ugyanis – a közokiratiság (joghatása) szempontjából is [Lásd Pp. 195. § (1) bekezdés] – mellőzhetetlen tartalmi eleme a képviselő nevének megjelölése.

A fentiekre tekintettel felperes kéri a jogerős ítélet indokolásának módosítását azzal, hogy a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogása alapos volt, az érdemben figyelembe kellett volna az első fokú bíróságnak vennie.

Felperes kéri továbbá az eljárás szabálytalansága miatti kifogással kapcsolatban felmerült költsége tekintetében az állam terhére a költségek megállapítását.

cc) A II. fokú bíróság az eljárása során nem érintette az alperes jogi képviselőjének a 2015. augusztus 26-ai tárgyaláson az ügy érdemére kiható nyilatkozatával kapcsolatos fellebbezési érvelést.

Az alperest jogi képviselő képviselte, amelyből következően az első fokú bíróság a törvénybe ütköző módon és a felek törvény előtti egyenlőségét megsértve inspirálta bírói kérdésre olyan nyilatkozat megtételére, amely adatkiadás megtagadási indok [REDACTED] főtitkár levelében, sem pedig az alperes ellenkérelmében nem szerepelt.

A Főtitkári levélben [XXI/1827-1/2015.] és ellenkérelemben ugyanis a teljes ülés emlékeztetőjének megtagadása indokául alperes az Infotv. 27. § (5) bekezdésére hivatkozott, az alperes elnökének mérlegelési jogkörében a kiadás mellőzésére vonatkozó döntésére (amely nem lehet felülvizsgálat tárgya). Hivatkozásként a teljes ülési szólásszabadság megőrzéséhez fűződő indokot jelölte meg.

Ebben az esetben ugyanis az első fokú bíróságnak tartózkodnia kellett volna attól, hogy kérdés formájában az alperest az adatkiadás megtagadása jogszerűségének alátámasztására, további megtagadási indokot jelöljön meg.

Az alperes mivel jogi képviselővel járt el, a bíróságot nem terhelte olyan tájékoztatási kötelezettség, hogy az alperes nem meríti ki az ellenkérelmében a védekezéséhez szükséges jogokat és indokokat. [Lásd a Pp. 3. § (2) bekezdése] A II. fokú bíróságnak így ezeket az indokokat – az eljárási szabályok megsértésére tekintettel – figyelmen kívül kellett volna hagynia.

Ezzel összefüggésben – különösen a felhozott tovább megtagadási indokra tekintettel – jogszabálysértő a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján [REDACTED] főtitkár tanúkénti kihallgatására vonatkozó bizonyítási indítvány mellőzése.

Az alperes csak állította, de semmivel sem támasztotta alá, hogy a II. fokú bíróság által az Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdésében foglaltak szerint elfogadott kizáró okok fennállnak.

Infotv. 27. § (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

(6) A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

Az első fokú bíróság e tekintetben nem oktatta ki az alperest a bizonyítási kötelezettségére, de alperes ezt nem is bizonyította. A jogerős ítélet így e tekintetben megalapozatlan.

d) Felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet - az alábbi anyagi jogi jogszabálysértések miatt is - jogszabálysértő.

da) Az első és másodfokú bíróság tévedett, amikor úgy foglalt állást, hogy az alperes az adatközlést a felperes részére határidőben teljesítette.

E körben felperes hivatkozik az Infotv. 31.§ (3) bekezdésére, amely szerint:

„Infotv. 31. § (3) A pert az igény elutasításának közlésétől, a határidő eredménytelen elteltétől, illetve a költségtérítés megfizetésére vonatkozó határidő lejártától számított harminc napon belül kell megindítani az igényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ellen. Ha az igény elutasítása, nem teljesítése vagy az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés összege miatt az igénylő a Hatóság vizsgálatának kezdeményezése érdekében a Hatóságnál bejelentést tesz, a pert a bejelentés érdemi vizsgálatának elutasításáról, a vizsgálat megszüntetéséről, az 55. § (1) bekezdés b) pontja szerinti lezárásáról szóló vagy az 58. § (3) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételét követő harminc napon belül lehet megindítani. A perindításra rendelkezésre álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye.”

Ebből az anyagi jogi szabályból pedig az következik, hogy a 15 napos válaszadási határidőn belül a válasznak az adatigénylőhöz meg kell érkeznie.

E körben a felperes hivatkozott a **Kúria Pfv. IV. 21.842/2015/4. sorszámú 2016. január 13. napján kelt ítéletében kifejtett elvi álláspontra**. A Kúria ebben a határozatában - a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 20.160/2015/4. sorszámú jogerős ítéletének felülvizsgálata kapcsán - az Infotv. 29.§ (1) bekezdésére, 30. § (3) bekezdésére, 31.§ (1) és (3) bekezdésére hivatkozással kifejtette, miszerint „... *ha válasz a törvényi határidőn belül nem érkezik meg, értelemszerűen a határidő eredménytelen elteltéről kell beszélni* (Kúria Pfv. IV. 20.471/2015/1.) Ebben a helyzetben pedig az adatigénylő alappal terjeszti elő a kereseti kérelmét az adatok kiadása iránt.”

[A Fővárosi Ítéltábla jogerős ítéletében képviselt álláspontja azért meglepő, mert a Kúria ezen ítéletéről a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. tanácsa olyan időpontban értesül(het)et, hogy a Kúria ítéletében foglalt jogszabály értelmezést a felperesi fellebbezés elbírálásánál is már érvényesíthette volna. (Megjegyzendő: mivel a jogszabály-értelmezés nem a Kúria által elfogadott jogegységi határozatban jelent meg, a Kúria elvi jelentőségű döntésének alkalmazása a Fővárosi Ítéltáblára nem volt kötelező.)

Erre tekintettel a felperes javasolta, hogy a Kúria a **felülvizsgálati kérelem elbírálása előtt kezdeményezze jogegységi határozat meghozatalát a keresetindítási határidő értelmezése tekintetében**.

A felperes keresetének elutasítása és a felperesnek első- és másodfokú fokú perköltségben való marasztalása így jogszabálysértő. A perre ugyanis az alperes okot szolgáltatott. A jogerős ítélet erre tekintettel a felperest nem kötelezhette volna perköltség megfizetésére.

db) A jogerős ítélet jogszabálysértéssel utasította el felperesnek az Alkotmánybíróság 2015. október 7-ai teljes üléséről készült emlékeztető kiadását. E körben az Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdése szerinti tényállást ugyanis az alperes nem bizonyította [Infotv. 30. § (3) bekezdés, és 31. § (2) bekezdés], továbbá téves, illetve téves időbeli hatályú jogszabályt alkalmazott. Ennek indokai a következők:

dba) A felperes az adatigénylését 2015. június 16-én (érkeztetten) terjesztette elő, a közlés határideje (15 nap) 2015. július 1-jén járt le, így a perbeni kereset elbírálása tekintetében - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - az igény lejárati idején irányadó jogszabályai rendelkezések irányadók. Az ekkor hatályos Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazta.

Infotv. 27. § (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.
(6) A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

A felperes ezzel kapcsolatban utal arra, hogy az I. fokú ítélet meghozatalát követően - a 2015. évi CXXIX. törvény 17. § (1) bekezdés (4) pontja alapján módosított szöveg - amely 2015. október 1-jén lépett hatályba az ügyben nem volt alkalmazható.
Infotv. 27. § (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

(6) A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

dbb) Az alperes főtítkárának – a keresetlevél előterjesztését követően közölt – levelében foglalt adatközlése is tartalmazza, hogy a 2015. október 7-ei ülésen az Alkotmánybíróság ülésén előterjesztés nem volt, [REDACTED] alkotmánybíró szóbeli tájékoztatása alapján az Alkotmánybíróság a teljes ülésen az alkotmánybíró összeférhetetlenségéről döntést nem hozott. A ... „ teljes ülésen a kérdésben nem volt szavazás és formális döntés.”

Ebből következően a felperes által igényelt teljes ülésről készült emlékeztető kiadása iránti kérelmet nem lehet az Infotv. 27. § (5) bekezdésében foglalt „*döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített a döntés megalapozását szolgáló adatnak tekinteni.* „

Megjegyzendő: felperes nem a döntés megalapozását szolgáló adat megismerése iránti igényt nyújtott be, hiszen ez ([REDACTED] alkotmánybírónak a rektori megbízatása) felperes által megismert volt.

Így formális előterjesztés és döntés hiányában az Infotv. 27. § (6) bekezdésének alkalmazása fel sem merülhetett, **hiszen a teljes ülésről készült emlékeztetőnek a felperes által történő megismerése az Alkotmánybíróságnak, mint közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását - előterjesztés és döntés hiányában - nem veszélyeztetheti.**

dc) Az eljáró bíróságok megsértették a Infotv. 30. § (5) bekezdésében foglalt – az alperes mérlegelési jogának terjedelmére vonatkozó – szabályokat.
E szerint:

Infotv. 30. § (5) Ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.

Felperes e jogszabályi rendelkezést arra tekintettel emeli ki, hogy döntés előkészítő anyag, valamint döntés nélkül a közérdek az adat kiadása esetén az Alkotmánybíróság törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátásának veszélye fel sem merülhet. Erre figyelemmel a teljes ülés emlékeztetőjének közlésére kötelezés iránti kereset elutasítása jogszabálysértés.

Az Alkotmánybíróságnak a [REDACTED] alkotmánybírónak az összeférhetetlenség (gyanújával) kapcsolatos bejelentése tudomásul vételére pedig nem volt hatásköre.

E tekintetben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv.) 10. §-a és 12. §-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

Abtv. 10. § (1) Az Alkotmánybíróság tagjának megbízatása összeegyeztethetetlen minden más állami vagy önkormányzati, társadalmi, politikai, gazdasági tisztséggel, illetve megbízatással, kivéve a tudományos és felsőoktatási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó tisztségeket, ha az az alkotmánybírói feladatok ellátását nem akadályozza. Az Alkotmánybíróság tagja a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenységen és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony keretében végzett tevékenységen kívül más kereső foglalkozást nem folytathat.

(2) Ha az Alkotmánybíróság tagjává megválasztott személlyel kapcsolatban összeférhetetlenségi ok áll fenn, azt a hivatalba lépését követő tíz napon belül meg kell szüntetnie.

(3) Ha az Alkotmánybíróság tagjával kapcsolatban tevékenysége során összeférhetetlenségi ok merül fel, azt haladéktalanul meg kell szüntetnie.

12. § A 10. §-ban meghatározott összeférhetlenségi ok esetén az összeférhetlenséget megállapító alkotmánybírósági határozat meghozatalának időpontjától az összeférhetlenség megszűntetéséig, valamint a 11. §-ban meghatározott vagyonnyilatkozat-tétel elmulasztása esetén annak teljesítéséig az Alkotmánybíróság tagja a tisztségéből eredő jogkörét nem gyakorolhatja, és díjazásban, valamint juttatásban nem részesülhet.

A jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy az Alkotmánybíróság teljes ülése az alkotmánybíróság összeférhetlenségével kapcsolatban **csak az összeférhetlenséget megállapító határozatot hozhat.**

dd) A felperes kereseti kérelme teljesítésének elutasítása, illetve ezzel kapcsolatos jogszabály-értelmezés nincs összhangban a belső jog részévé vált, 2009. évi CXXXI. törvény rendelkezéseivel sem.

Az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Egyezményének kihirdetéséről szóló 2009. évi CXXXI. törvény (Tv.) 1.§-a és 3.§-ával kihirdetett Nemzetközi Egyezmény (a továbbiakban: N.E.) – és a 4. § kötelező hatályára tekintettel – a N.E. 1. cikk 2. pont a) alpont ii) rendelkezés 3) pontja és b) alpontja és 4. §-a alapján az Alkotmánybíróság alperes irata is az egyezmény hatálya alá tartozik.

A N.E. 2. cikk biztosítja a felperes számára azt a jogot, hogy megkülönböztetés nélkül - adatigénylés alapján - az irathoz hozzáférjen.

Az N.E. 3. Cikk határozza meg a közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférés lehetséges korlátozásait. E szerint:

1. A Felek korlátozhatják a közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférés jogát. A korlátozásokat törvényben pontosan meg kell határozni, és e korlátozásoknak a demokratikus jogállamban szükségesnek és az alábbi célok megóvása érdekében arányosnak kell lenniük:
- a) nemzetbiztonság, honvédelem és nemzetközi kapcsolatok,
 - b) közbiztonság,
 - c) bűncselekmények megelőzése, felderítése és üldözése,
 - d) fegyelmi eljárások,
 - e) közhatalmi szerv által folytatott vizsgálat, felügyelet és ellenőrzés,
 - f) magánélet és egyéb jogos magánérdek,
 - g) üzleti és egyéb gazdasági érdek,
 - h) az állam gazdasági, monetáris és árfolyampolitikája,
 - i) a felek egyenlősége a bírósági eljárásokban és az igazságszolgáltatás megfelelő működése,
 - j) környezetvédelem vagy
 - k) a közhatalmi szervben belüli vagy a közhatalmi szervek közötti egyeztetések egy tárgykör vizsgálata során.

Az érintett Államok az aláírás időpontjában vagy a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésekor az Európa Tanács Főtitkárához címzett nyilatkozattal kijelenthetik, hogy a királyi családdal és udvarral vagy az államfővel való kapcsolattartás is a lehetséges korlátozások közé tartozik.

2. A közérdekű adatot tartalmazó iratokban szereplő információhoz való hozzáférés megtagadható, ha az információ közlése sértené, vagy alkalmas arra, hogy megsértse az 1. bekezdésben említett érdekek valamelyikét, kivéve, ha az információ közléséhez a korlátozás indokálul szolgáló érdeknél súlyosabb közérdek fűződik.

3. A Felek megfontolhatják egy olyan határidő megállapítását, amelyen túl az 1. bekezdésben említett korlátozások nem alkalmazhatók.

A fenti rendelkezések kapcsán felperes utal arra, hogy sem az Abtv.-ben, sem pedig az Infotv.-ben az Alkotmánybíróság iratai hozzáférése tekintetében a N.E. 3. cikkel kapcsolatos törvényi korlátozás nincs.

Minderre tekintettel a N.E.-ben foglalt rendelkezések alapján is az Alkotmánybíróság 2015. október 7-ei teljes ülésről készült emlékeztetőt az alperesnek ki kellett volna adnia.

e) Felperes a Pp. 273. § (3) bekezdése alapján kérte a jogerős ítélet végrehajtásának felfüggesztését az alábbi indokok alapján.

Felperes úgy véli, hogy jelen esetben - a végrehajtás felfüggesztése esetén - a végrehajtás elmaradása nem okoz súlyosabb károsodást alperesnél, mint amilyennel a végrehajtás felfüggesztésének elmaradása felperesnél járna. A felperes keresete ugyanis az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt közérdekű adatok kiadására vonatkozott, amely elutasításra került.

Az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében „AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.”

Felperes álláspontja szerint a felperes közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való joga sérthetetlenségének érvényesüléséhez szükséges a jogerős ítélet végrehajtásának a felfüggesztése, az ezzel összefüggő bírósági jogérvényesítés következtében keletkező fizetési kötelezettségnek a felülvizsgálati kérelem elbírálásáig történő függőben tartása érdekében.

Felperes álláspontja szerint a felülvizsgálati kérelem előterjesztése esetén, ha a jogsérelmében szenvedett fél az alapjogi sérelem miatt a végrehajtás felfüggesztését kéri, a felfüggesztés azon kivételes körbe tartozik, amely az alapjog védelmeként az állam (szervének) elsőrendű kötelezettségévé teszi.

9) A Kúria a 2017. május 24. napján kelt Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú ítéletével a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. Kötelezte felperest 25.400- Ft perköltség megfizetésére.

a) Az eljárási szabálysértések tekintetében a Kúria az indokolásban az alábbiakra hivatkozott:

aa) A 2015. augusztus 26-ai és szeptember 9-ei tárgyalási jegyzőkönyveknek a felperes részére e-mailon való megküldésének elmulasztása tekintetében az iratok alapján a Kúria megállapította, hogy a felperes jogi képviselője a 2015. augusztus 26-ai tárgyaláson jelen volt, ehhez képest semmi sem akadályozta a eljárási jogainak gyakorlásában. Önmagában a jegyzőkönyvek megküldésének elmaradása nem lehetett kihatással az ügy érdemi elbírálására. A 2015. szeptember 9-i jegyzőkönyv pedig az 5.sz.jegyzőkönyvvel felperes részére postai úton kézbesítésre került.

ab) A keresetlevél felperes részére történő visszakézbesítésének elmaradását a Kúria – a Pp. 125. § (1) bekezdése és 126. § (1) bekezdésének megsértéseként megállapította, azonban ez a szabálytalanság a Kúria szerint sem akadályozta a felperest jogainak gyakorlásában. Az első fokú bíróság a tárgyalás megnyitását követően ismertette az iratokat ezt követően a felperes jogi képviselője érdemi nyilatkozatot tett és bizonyítási indítványt is előterjesztett az első tárgyaláson. Az is megállapítható volt, hogy az első fokú bíróság

ugyanazon napon tartotta felperesnek az Alkotmánybíróság ellen előterjesztett másik kereset tárgyalását is, vagyis a felperesi képviselőnek visszakézbítés hiányában is módjában állt mindkét ügyből aznapra felkészülnie. Ehhez képest nem volt megállapítható a felperes tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme.

ac) a Kúria szerint helyesen döntött a jogerős ítélet abban, hogy a jogi képviselő nevét az idéző végzésen nem kell feltüntetni, ugyanis az idéző végzésre speciálisan vonatkozó Pp. 96. § (1) bekezdése taxatívan felsorolja az idéző végzés kötelező tartalmát (eljáró bíróság, bírósági ügyszám, felek nevét, perbeli állását, a per tárgyát, valamint a kitűzött tárgyalás idejét és helyét). A speciális rendelkezés léteire tekintettel alaptalan a felperes azon hivatkozása, hogy egyébként a határozatok ilyen kötelező tartalommal bírnak (Pp. 220. §). A felperes ezzel kapcsolatos felülvizsgálati érvelése is így megalapozatlan.

ad) Az ügy elbírálására lényegesen kiható eljárási szabálysértés hiányában az Ítéletábra nem követett el eljárási szabálysértést, amikor az első fokú ítéletet nem helyezte hatályon kívül. Így a II. fokú bíróság a Pp. 252. § (2) bekezdését nem sértette meg.

ae) A felperes az eljárás szabálytalansága miatti kifogása költségei tekintetében kérte az állam terhére a költségei megállapítását. A Kúria hivatkozott arra, hogy a Pfv. IV. 21.235/2015/3 sorszámú döntésében már rámutatott arra, hogy a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogásának előterjesztésével nem fejtett ki érdemi, számottevő jogászai, ügyvédi tevékenységet igénylő munkát, így a Pp. 75. § (1) bekezdése alapján a jóhiszemű és célszerű pervitel mellett nem megalapozott a külön perköltség megállapítása iránti igény sem. Ennek megfelelően a jogerős ítélet a felperesnek az állam által viselendő perköltség megtérítése iránti igényét megalapozottan utasította el.

af) A Kúria álláspontja szerint nem volt jogsértő a főtitkár tanúkénti meghallgatásának mellőzése. Az alperes érdemben indokát adta az adatkiadási kérelem elutasításának. A felperes a tanú meghallgatását arra nézve kérte, hogy az alperes képviselője által hivatkozott indokok valóban fennállnak-e. Helyesen érveltek az eljáró bíróságok e körben, azzal, hogy az alperesi képviselő az alperes jogi álláspontját már kifejtette. Az, hogy az általa előadott indokok megalapozzák-e az adatkiadás megtagadását, olyan kérdés, amelyben a döntés nem a tanúbizonyítástól függ.

b) Az adatkiadás tekintetében a Kúria érdemben az alábbiakat fejtette ki:

ba) Felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy az alperes az adatkiadással kapcsolatos kötelezettségének határidőben tett eleget. A Kúria ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a korábbi Pfv. IV. 21.842/2015/4. sorszámú ítélet az Infotv. 29.,30.,31. §-ai tekintetében már rámutatott arra, hogy a közérdekű adat megismerése iránti kérelem esetén az adatkezelő vagy 8 napon belül nyilatkozik a határidő meghosszabbításról jelentős terjedelmű vagy nagy számú adat esetében, vagy 15 napon belül eleget tesz a kérelemnek, vagy 8 napon belül értesíti az igénylőt a kérelme megtagadásáról. A konkrét esetben az alperes 2015. június 16-án vette át a felperes előzetes kérelmét és a válaszát a **10. napon postára adta**. A posta ezt június 29-én és július 6-án megkísérelte kézbesíteni felperesnek, azt azonban a felperes jogi képviselője nem vette át, majd **július 8-án személyesen** vette át a postán az iratot. A Kúria álláspontja szerint a 10. napon postára adott válasz határidőben való teljesítésnek minősül, figyelemmel az első kézbesítés megkísérelt időpontjára is. Alperes azt tartozott igazolni, és ezt meg is tette, hogy a 15 napos határidőn belül a válaszát elkészítette és azt postára adta.

bb) A Kúria nem látott alapot jogegységi eljárás kezdeményezésére. Véleménye szerint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi) 32. § (1) bekezdésében foglalt törvényi előfeltételek ehhez hiányoztak. A Kúria szerint a

korábbi döntések nem voltak jelen döntéssel sem ellentétesek, mert csak azt tartalmazták, hogy amennyiben a válasz 15 nap alatt nem érkezik meg, akkor **az adatigénylő a 16. napon jogosult a keresetindításra.**

bc) A Kúria megállapította, hogy az első fokú bíróság nem a kérelem előterjesztéskor hatályos Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdésének törvényi szöveget idézte, de ez nem befolyásolta a jogerős ítéletet.

Az emlékeztető kiadásával kapcsolatban a másodfokú bíróság helyesen alkalmazta az Infotv. 27.§ (5)-(6) bekezdését. Helyesen érvelt ezzel kapcsolatban az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében azzal, hogy az összeférhetetlenséggel kapcsolatos tudomásul vétel is döntésnek minősül, ezért az emlékeztető nem vitásan döntés megalapozását szolgáló adatnak tekintendő. Érdemben a Kúria álláspontja is az volt, hogy nem adható ki az egyébként zárt ülésről készült emlékeztető, mivel az alkotmánybírák véleményüket nem tudják teljes körűen kifejteni, érveiket egymással mindenre kiterjedően ütköztetni, ha biztosított azok zárt kezelése. Azt is megjegyezte a Kúria, hogy törvényi korlátozás hiányában nem kizárt az, hogy az adatkezelő peres eljárás során olyan megtagadási okra hivatkozzon, amely az előzetes kérelemre adott válaszban nem szerepel.

bd) A Kúria álláspontja szerint az Alkotmánybíróság elnökének az adatkiadás megtagadására vonatkozó döntése a korábban kifejtett oknál fogva nem ellentétes az Infotv. 30. § (5) bekezdésében foglalt mérlegelési szabállyal sem. A Kúria szerint a jelen eljárás keretei között nem lehet foglalkozni azzal, hogy az Alkotmánybíróságnak volt-e hatásköre a [REDACTED] bejelentésének tudomásul vételére vagy sem. Ennek egyébként a közérdekű adat kiadása iránti keresetet elbíráló jogerős ítéletre nincs kihatása.

10) Felperes Indítványozó álláspontja szerint a jogerős ítélet, mint döntés - az alábbiak miatt - az Alaptörvény alapjogokat sértő, több rendelkezésébe ütközik.

a) Az emberi méltósághoz való jog sérelme

aa) Az eljáró bíróságok a felperes emberi méltóságát nem tartották tiszteletben a következők miatt:

aaa) - A felperesnek a tisztességes tárgyaláshoz való jogát nem biztosították azzal, hogy a törvény kötelező rendelkezése ellenére a keresetlevelet az idézéssel együtt felperesnek nem kézbesítették vissza, ezáltal a felperes, illetve a jogi képviselője a tárgyalásra nem tudott felkészülni, mert nem tudták, hogy a bíróság az Alkotmánybíróság elleni több folyamatban levő ügyre tekintettel, melyik pert tárgyalja.

aab) - Az eljáró bíróságok nem tették lehetővé, hogy a felperes által a perben indítványozott [REDACTED] tanú kihallgatására sor kerüljön, és ez által bizonyíthassa a felperes azt, hogy az alperes által hivatkozott veszélyhelyzet ténylegesen nem áll fenn, és a közérdekű adatkiadás mellőzése önkényes volt. (Megjegyzendő: a felperes által kért 2014. október 7-ei emlékeztető nem volt döntés előkészítő anyag, és semmilyen veszélyt az Alkotmánybíróság további működése tekintetében az anyagnak a közvélemény által történő megismerése nem hordozott.)

aac) - A törvény kötelező rendelkezése ellenére [Lásd Pp. 119. § (5) bekezdését] felperesnek nem küldték meg e-mailon a 2015. augusztus 26-ai tárgyalásról és a határozat 2015. szeptember 9-ai kihirdetéséről szóló jegyzőkönyvet. A felperes így nem ismerhette meg azok tartalmát, sem a fellebbezési eljárásban sem pedig a Kúria előtt kezdeményezett felülvizsgálati eljárásban nem tudta azokat felhasználni.

ab) A fenti szándékos jogszabálysértések elkövetése - törvény szövegében foglalt normatartalom mellőzése (keresetlevélnek a felperes részére való visszakézbetítése, a jogi képviselő nevének a bíróság határozatában való feltüntetésének mellőzése) - és a felperes figyelemfelhívása ellenére a mulasztás pótlásának nyilvánvaló elmulasztása példázza az eljárás bíróságnak a jogszabályokkal és felperes személyével való makacs szembehelyezkedését, amely sérti a felperes emberi méltóságát. Egy demokratikus jogállamban a bíróságnak a jogszabályokkal való szembehelyezkedése az érintett személy emberi méltóságát is sérti.

Az Alkotmánybíróság a 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában rámutatott, hogy a bíróságok szándékosan nem hagyhatják figyelmen kívül a jogszabályi rendelkezéseket. Ez nemcsak az anyagi jogszabályok figyelembe vételére vonatkozik, hanem az eljárási jogszabályok alkalmazására. Az eljárási jogszabályok betartása ugyanis a tisztességes eljárás alapvető szempontja. A nem tisztességes és nem pártatlan eljárás következtében a felperes emberi méltóságának sérelme azzal megvalósult, hogy az eljárás bíróságok a felperest a perben nem alperessel egyenrangú félként kezelték.

A Kúria erre tekintettel a Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú ítéletében tévesen ítélet meg, hogy a felperesnek a tisztességes bírósági eljáráshoz való joga az I-II. fokú eljárás során nem sérült.

Az Alkotmánybíróság több határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam kötelezettségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a címzettek számára. A jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Az Alkotmánybíróság szerint az alanyi jogok érvényesítésére szolgáló eljárási garanciák is a jogbiztonság alkotmányos követelményeiből erednek, de szoros kapcsolatban állnak a jogegyenlőséggel, a törvény előtti egyenlőséggel is. A megfelelő eljárási garanciák nélkül működő eljárásban ugyanis a jogbiztonság az, ami sérelmet szenved [Lásd a 9/1992. (I. 30.) AB határozatot, a 75/1995.(XI.21.) AB határozatot].

Alapvető jogi parancs a bíróság számára az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése és 26. cikk (1) bekezdése és 28. cikke értelmében a törvények (feltétel nélkül történő) betartása, és a személyek alapvető jogainak védelme [Alaptörvény I. cikk (1) bekezdés]. A jogi szabályok betartása és azok szándékos mellőzése - holmi (Alaptörvény-ellenes) „bírói gyakorlatra” hivatkozással - a **felperes emberi méltóságát is sérti, az által, hogy a részére jogot biztosító jogszabályt azon állami szerv, amelynek ez kötelessége lenne, (és az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése alapján az alapvető jogokat is védenie kellene) az ő tekintetében nem alkalmazza.**

A felperes kérelmének a bíróság által történő elutasítása és az alperesnek az adatok kiadására kötelezésének mellőzése, a felperes bizonyítási kérelme teljesítésének megtagadása **a felperes lebecsülését jelenti, amely sérti a felperes emberi méltóságát.**

b) A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelme

ba) Az Alkotmánybíróság több határozatában foglalkozott a tisztességes eljárás követelményeivel [Lásd a 6/1998. (III. 11.) AB határozatot, a 49/1998. (XI.27.) AB határozatot, az 5/1999. (III. 31.) határozatot és a 422/B/1999. AB határozatot.].

A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet megítélni és *amely hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félre tételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges és eshetőleges érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének.* Az AB határozatok újra meg újra kihangsúlyozzák: *a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszűrés követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők.*

bb) Felperes indítványozó álláspontja szerint a felperes tekintetében a lefolytatott bírósági eljárásban a **tisztességes bírósági eljáráshoz való jog** sérelmet szenvedett az alábbi okokból:

bba) Felperes a bírósági tárgyalásra – **a keresetlevélnek az első tárgyalásra szóló idézéssel együtt történő kötelező visszakézbítésének hiányában** [Lásd a Pp. 125. § (1) bekezdését] – nem kapott egyértelmű értesítést, hogy az idézésben megjelölt, kitűzött időpontban az Alkotmánybíróság elleni perben a bíróság mely keresetlevelét tárgyalja.

A bíróság számára a felperes ezzel kapcsolatban - még a tárgyalás előtt - eljárás szabálytalansága miatti kifogást terjesztett elő, azonban a bíróság a tárgyalást nem halasztotta el, a keresetlevelet felperesnek a tárgyalásra való felkészüléshez nem küldte meg. Sőt a bíróság a tárgyalás megtartása mellett a felperes eljárás szabálytalansága miatti kifogását elutasította, az ezzel kapcsolatos költségek a felperes részére a mai napig nem kerültek megtérítésére.

Megjegyzendő: a II. fokú bíróság az első fokú bíróság hibáját nem korrigálta az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésével és az első fokú bíróság új eljárásra utasításával; az első fokú bíróság álláspontjával egyetértett. Nem találta jogszabálysértőnek azt sem, hogy a bíróság idéző végzése nem felelt meg a közokiratra vonatkozó feltételeknek amiatt, hogy az a képviselő nevét nem tartalmazta [Pp. 195. § (1) bekezdés], miszerint: „*Pp. 195. § (1) Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.*”

A felperest a perben ügyvédi iroda képviselte, így az idéző végzésben a Pp. 212. § (1) bekezdése és a Pp. 222. §-a szerint alkalmazandó Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja alapján – amely idéző végzés a fél jogi képviselője részére kerül kézbesítésre – a fél képviselőjének nevét is fel kell(ett volna) a bíróságnak tüntetnie. Ennek mellőzése jogszabálysértő. (Megjegyzendő: A postai kézbesítés szabályszerűsége is ez alapján állapítható meg.)

A Pp. 96. §-a a képviselőt azért nem tartalmazza, mert a polgári perben a (jogi) képviselő csak eshetőleges szereplő. A Pp. 96. §-a mellett azonban a bíróságnak a Pp. 97. §-át, valamint a – mivel az idézés a Pp. 212. § (1) bekezdése értelmében végzéssel történik – a Pp. 222. §-a alapján alkalmazandó 220. § (1) bekezdés b) pontját is figyelembe kell venni. A végzésnek ugyanis - a

közzokiratiság (joghatása) szempontjából is [Lásd Pp. 195.§ (1) bekezdés] - mellőzhetetlen tartalmi eleme a képviselő nevének megjelölése.

Felperes indítványozó szerint a **megszabott alak hiányában** [Lásd a Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja és 222. §-a] – jelesül a képviselő feltüntetése nélkül – **a bíróság határozata joghatály kiváltására nem alkalmas.**

Minderre tekintettel a Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú végzésében foglalt érvelés nem felel meg a törvény rendelkezésének, tekintettel arra, hogy a bíróság „idézése” is a Pp. szerinti végzés, így az idéző végzés tekintetében a Pp. 220. § (1) bekezdés b) pontja és 222. §-a is irányadó, melyre tekintettel ha a feleket jogi képviselő képviseli, akkor az idéző végzésen a jogi képviselő nevét fel kell tüntetni. Ez is a tisztességes eljárás része, figyelemmel a 20/2017. (VII.18.) AB határozatban kifejtettekre.

A tisztességes eljárás hiányát és az első fokú bíróságnak Magyarország Alaptörvényével való szembehelyezkedését bizonyítja, hogy az első fokú bíróság a 2015. augusztus 5-e eljárás szabálytalansága miatti kifogást követően – a soron kívüli ügyben – *nem küldte meg a felperes részére a keresetlevelet, nem tájékoztatta, hogy milyen ügyben tart tárgyalást* (az idézésből csak az alperesi szervezet állapítható meg). Sőt, ítéletének indokolásában az eljárás szabálytalansága miatti kifogást is elutasította.

A II. fokú bíróság a jogerős ítéletében csak az eljárásjogi jogszabálysértést korrigálta helyesen, azzal, hogy az eljárás szabálytalansága miatti kifogás „elutasítását” az első fokú bíróság ítéletének rendelkező részéből mellőzte, mivel ebben való döntés nem az ítélet rendelkező részének körébe tartozik (Lásd a Pp. 114. §-át); azonban az Ítéltábla ítéletének indokolása az előterjesztett eljárás szabálytalansága miatti kifogás alaptalannak tartását tükrözi és ebben a tekintetében – a kifogás figyelem kívül hagyása - téves jogi álláspontot tartalmaz.

Felperes indítványozó álláspontja szerint a Pp. 125. § (1) bekezdésében szereplő törvényi szabály alkalmazása a felperesnek a tárgyalásra történő megfelelő felkészülése érdekében mellőzhetetlen. Nem véletlenül született ez a törvényi szabály.

Egyrészt: a felperes a keresetlevél visszakézbítéséből szerezhet tudomást arról, hogy a bíróság az alperessel szemben folyó perben mely felperesi keresetet tárgyalja (hiszen a felperesnek több ügye is lehet azonos bíróságon ugyanazon alperes ellen). Másrészt a visszakézbítés a felek számára mintegy általános gyakorlatnak kellene lennie, hiszen a beadványok (a bírósági lajstromozás és érkeztetés alapján) így azonosíthatók be, valamint a beadványokat annyi példányban kell beadni a bírósághoz, hogy **abban a felperes példánya is benne foglaltatik.** Jelen ügyben is az okozta a problémát, hogy az Alkotmánybíróság alperessel szemben a felperes több keresetlevél benyújtásával több pert kezdeményezett a Fővárosi Törvényszéknél.

A „bírói gyakorlat” nem alakíthat ki a felperes jogait csorbító gyakorlatot. A felperes nem köteles a bíróság idézését követően **a bíróság hibájából elmaradó keresetlevél kézbesítését olyan módon korrigálni, hogy az iratokba betekint.** A bíróság

működésére vonatkozó törvényi rendelkezéseket ugyanis a bíróság köteles feltétlenül betartani. [Lásd Alaptörvény R) cikk és 28. cikk].

Felperes indítványozó e tekintetben nem ért egyet a Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú ítéletében foglalt indokkal sem, miszerint a tárgyaláson megtörtént a keresetlevél ismertetése, a felperes nyilatkozatot tett, és bizonyítási indítványt terjesztett elő. Felperes álláspontja szerint azonban az eljárás nem volt tisztességes és pártatlan, mivel a felperest a bíróság – a törvény rendelkezéseinek szándékos félretételével (az alkalmazás mellőzésével) - nem hozta olyan helyzetbe, mint az Alkotmánybíróság alperest: azaz, hogy felperes is megismerhesse, hogy a kitűzött tárgyalás időpontjában a bíróság milyen (melyik) pert tárgyalja, és annak mi a beadványa. A felkészüléshez ezen irat felperes álláspontja szerint mellőzhetetlen, mivel ennek hiányában a felperes perben való részvétele „csak rögtönzés” és nem elmélyült, megfontolt nyilatkozat lehet.

Az a körülmény, hogy soron kívüli eljárásról van szó, a bíróságot nem mentesíti a törvények betartása alól, és nem mentesíti a II. fokú bíróságot az alól, hogy a felperes jogait megsértő bírósági eljárást korrigálva, az elkövetett bírósági jogsértést a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az eljárás megismétlésével oldja fel. (Megjegyzendő: a II. fokú eljárásban a soronkívülség szabályai nem érvényesültek, mivel **a 2015. október 12-én kelt fellebbezést a II. fokú bíróság csak fél év múlva, 2016. április 12-én bírálta el.**)

Mindezekre az eljárási szabálysértésekre tekintettel az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésének és az első fokú bíróságnak új eljárásra és új határozat hozatalára utasításának lett volna helye. A Pp. 252. § (2) bekezdésének a II. fokú bíróság részéről történő mellőzése Alaptörvény ellenes is.

bbc) Az első fokú bíróság nem tett eleget a Pp. 119. § (5) bekezdésében foglalt, **a 2015. augusztus 26-ai és 2015. szeptember 9.-ei tárgyalási jegyzőkönyvek elektronikus (e-mail útján) történő megküldési kötelezettségének**, a felperes több beadványában foglalt kérelme ellenére. Felperes álláspontja szerint fontos jelentősége van annak, hogy az első fokú bíróság a 2015. augusztus 26-ai és szeptember 9.-ei tárgyalási jegyzőkönyveket felperesnek - többszöri kérése ellenére - nem küldte meg, hiszen ezzel a ténnyel összefüggésben értékelhető az, hogy az első fokú határozat kihirdetése törvényesen történt-e meg, illetve a fellebbezés miként került felperes részéről előterjesztésre és a II. fokú bíróság által elbírálásra. **Arra, hogy a tisztességes eljárás lefolytatásához való jog nem érvényesült, mivel a felperes jogait az első fokú bíróság csorbította, ezen körülményekből is lehet következtetést levonni.**

bbca) A felperes már a keresetlevélben kérte a jegyzőkönyvnek elektronikus úton való megküldését (4. pont 4. oldal 3. bekezdés). Az első fokú bíróság a 2016. augusztus 26-ai és szeptember 9.-ei jegyzőkönyveket ennek ellenére elektronikusan nem küldte meg. Az első fokú ítélettel - amely 2015. szeptember 29. napján került kézbesítésre - nem a per tárgyát képező ügyben, hanem a 4. P. 22.886/2015. számú ügyben, szintén 2015. augusztus 26-án tartott tárgyaláson született jegyzőkönyv került megküldésre.

bbcb) Felperes a 2015. október 6-án kelt, postai úton feladott külön beadványában kérte az első fokú bíróságtól a 2015. augusztus 26-ai és 2015. szeptember 9-ai jegyzőkönyvét. A kérelem alapján a jegyzőkönyvek nem kerültek megküldésre, a kérést az I. fokú bíróság válasza sem méltatta.

bbcc) Felperes a 2015. október 12-én kelt fellebbezésében ismét kérte a Fővárosi Törvényszéktől a 2015. augusztus 26-ai tárgyalási jegyzőkönyv és a 2015. szeptember 9-ei határozat hirdetéséről készült jegyzőkönyv megküldését, elektronikus úton [Lásd fellebbezés 4) pontját.].

Erre azonban az I. fokú bíróság részéről szintén nem került sor.

bbcd) Felperes a fellebbezési eljárásban 2016. április 5-én kelt beadványában az Ítéletáblához fordult kérve a jegyzőkönyvek megküldését elektronikus úton a felperes jogi képviselőjének galambosugyved@gmail.com levelezési címére, vagy pedig papíros alapon.

A jegyzőkönyv megküldésének hiányát a II. fokú bíróság sem pótolta. Felperes álláspontja szerint **nem tisztességes az a bírósági eljárás, ahol a felek törvényben biztosított jogait a bíróság – a fél felhívása ellenére – figyelmen kívül hagyja.** Megjegyzendő: az indítványozó a hivatkozott bírósági tárgyalási jegyzőkönyveket ezért is nem tudja az indítványához csatolni.

A felperes - a jegyzőkönyv e-mail útján való megküldése hiányában - a mai napig nem szerzett tudomást arról hivatalosan, hogy a jegyzőkönyv a határozat kihirdetése tekintetében mit tartalmaz, a kihirdetés milyen módon történt. A felpereshez eljutott információk szerint **az eljáró első fokú bíróság az első fokú ítélet kihirdetésekor csak az írásba foglalt ítélet rendelkező részét olvasta fel, az indokolás ismertetését mellőzte.**

Felperes álláspontja szerint erre tekintettel az első fokú ítélet nem tekinthető (szabályszerűen) kihirdetettnek, amely **sérti a felperesnek a nyilvános tárgyaláshoz való jogát is.**

bbd) A tisztességes eljáráshoz való jogot sérti az is, hogy a felperest a bíróságok megakadályozták abban, hogy igazát bizonyítsa, és megalapozatlanul utasították el [REDACTED] alperesi főtitkár tanú kihallgatására vonatkozó indítványát.

Ugyanakkor a jogerős ítélet kész (bizonyított) tételként kezeli (amelyre semmi bizonyíték nincs), hogy az alperes által a 2014. október 7-ei teljes ülésről készített emlékeztetőnek a felperes részére történő kiadása, illetve az emlékeztető kivonatának nyilvánosságra kerülése magában rejti annak reális veszélyét, hogy a későbbiekben az alkotmánybírákat meggátolná véleményük szabad kifejtésében és ez óhatatlanul befolyásolná az alkotó munka folyamatát, ezen keresztül az Alkotmánybíróság hatékony, illetéktelen külső befolyástól mentes működését.

Felperes álláspontja szerint **tisztességtelen és igazságtalan** (Lásd Alaptörvény Nemzeti hitvallás elvi megállapítását, miszerint „*Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.*”) **az a bírósági eljárás (tárgyalás), amely a perben valamely felet megfosztja a bizonyítás lehetőségétől.**

bc) A tisztességes bírósági eljárást nélkülözte az a körülmény is, hogy az első fokú bíróság a törvénybe ütköző módon és a felek törvény előtti egyenlőségét megsértve inspirálta bírói kérdésre alperest olyan nyilatkozat megtételére, amely adatkiadás megtagadása

indok sem [REDACTED] főtitkár levelében, sem pedig az alperes ellenkérelmében nem szerepelt.

A Főtitkári levélben [XXI/1827-1/2015.] és ellenkérelemben ugyanis a teljes ülés emlékeztetőjének megtagadása indokául alperes csak az Infotv. 27.§ (5) bekezdésére **hivatkozott**, az alperes elnökének mérlegelési jogkörében a kiadás mellőzésére vonatkozó döntésére (utalva arra, hogy ez a döntés nem lehet felülvizsgálat tárgya). Hivatkozásként a teljes ülési szólásszabadság megőrzéséhez fűződő indokot jelölte meg.

Ebben az esetben ugyanis **az első fokú bíróságnak tartózkodnia kellett volna attól, hogy kérdés formájában inspirálja az alperest az adatkiadás megtagadása jogszerűségének alátámasztására, illetve további megtagadási indokot jelöljön meg.**

Az alperes mivel jogi képviselővel járt el, a bíróságot nem terhelte olyan tájékoztatási kötelezettség, hogy az alperes nem meríti ki az ellenkérelmében a védekezéséhez szükséges jogokat és indokokat. [Lásd a Pp. 3. § (2) bekezdése] A II. fokú bíróságnak így ezeket az indokokat – az eljárási szabályok megsértésére tekintettel – figyelmen kívül kellett volna hagynia. Ennek ellenére a II. fokú bíróság – a kereset elutasításának megalapozott indokaként – tartalmilag az Infotv. 27. § (6) bekezdésében foglalt szövegfordulatot alkalmazott.

Ezzel összefüggésben – különösen a felhozott tovább megtagadási indokra tekintettel – jogszabálysértő a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján [REDACTED] főtitkár tanúkénti kihallgatására vonatkozó felperesi bizonyítási indítvány mellőzése.

Az alperes csak állította, de semmivel nem támasztotta alá, hogy a II. fokú bíróság által az Infotv. 27.§ (5)-(6) bekezdésében foglaltak szerinti, bíróság által is elfogadott kizáró okok fennállnak, a közérdekű adatok kiadásának megtagadása indokául.

c) A felek törvény előtti egyenlőségéhez való jog megsértése

ca) E tekintetben felperes indítványozó a fenti bc) pontban foglaltakat kiegészítve hivatkozik arra, hogy a bíróság a jogi képviselővel eljáró feleket nem segítheti olyan irányított kérdéssel, amely alkalmas a felek törvény előtti egyenlőségének megsértésére azáltal, hogy a bíróság az egyik felet az ítélet meghozatalához szükséges további információkkal, indokokkal segíti.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt pártatlanság elve alapján a bíróságnak minden ilyen megnyilvánulástól tartózkodnia kell. Különösen fontos ez a közérdekű adatok kiadása iránti perekben, ahol az esetleges adatkiadás megtagadását és annak indokait az Infotv. 30.§ (3) bekezdésének és 31. § (2) bekezdésének rendelkezései szerint az adatbirtokos közfeladatot ellátó (állami) szervnek kell bizonyítania, és megindokolnia. A bíróságnak éppen a felperesnek - a közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jogát - kellett volna biztosítania az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogvédelmi kötelezettsége körében.

E tekintetben felperes kiemeli, hogy az Infotv. 30.§ (5) bekezdésének rendelkezése értelmében is a mérlegelési jog gyakorlása esetében a megtagadás szűken történő értelmezését írja elő.

cb) Nem felel meg az Alaptörvénynek az olyan eljárás, amelyben maga a bíróság is szorgoskodik a kereset tárgyalása során az állami szerv segítségével: olyan indokoknak az alperes „szájába adásában”, és érvényesítésében, amely a megtagadás közérdekűségére tekintettel hangsúlyossá teheti a megtagadás indokolását, ezzel szemben mellőzi - az így testesült újabb indokok alapján - az adatigénylőnek az adatkiadás megtagadása indokának cáfolatára szolgáló bizonyítást.

Mindez sérti a felek törvény előtti - Alaptörvényben garantált - egyenlőségét.

Megjegyzendő: az is kérdéses, hogy az Infotv. 30. § (3) bekezdése alapján már közölt, a közérdekű adat kiadásának megtagadása indokai – felperes keresetindítása során, ha a felperes a keresetében ezen indokokat vitatja – kiterjeszthetők-e - alkotmányosan - az adatbirtokos által további indokokkal? Felperesnek - a bírói gyakorlattól eltérő - véleménye szerint **nem**, mert a perindításra az adatbirtokos által közölt indokok alapján kerül sor, és a perben az adatbirtokos nem védekezhet további körülményekkel, amely az adatkiadás elutasítására alkalmas. A per tárgya kizárólag az lehet, hogy az adatközlés megtagadásának már közölt indokait az adatbirtokos bizonyíthassa a bírósági eljárásban [Infotv. 31. § (2) bekezdés]!

d) A közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való jog sérelme

da) Felperes álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a felperesnek az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdésében foglalt **közérdekű adatok megismeréséhez és terjesztéséhez való alapvető jogát**. Erre tekintettel is kéri felperes indítványozó a Fővárosi Törvényszék, a Fővárosi Ítéltábla és a Kúria ítéletének megsemmisítését.

daa) Az első és másodfokú bíróság tévedett, amikor úgy foglalt állást, hogy az alperes az adatközlést a felperes részére határidőben teljesítette, és erre tekintettel a keresetet és a felperes perköltség iránti igényét elutasította; valamint a felperest marasztalta az alperes első fokú (illetve másodfokú) perköltségében.

E körben felperes hivatkozik az Infotv. 31. § (3) bekezdésére, amely szerint:

„Infotv. 31. § (3) A pert az igény elutasításának közlésétől, a határidő eredménytelen elteltétől, illetve a költségtérítés megfizetésére vonatkozó határidő lejártától számított harminc napon belül kell megindítani az igényt elutasító közfeladatot ellátó szerv ellen. Ha az igény elutasítása, nem teljesítése vagy az adatigénylés teljesítéséért megállapított költségtérítés összege miatt az igénylő a Hatóság vizsgálatának kezdeményezése érdekében a Hatóságnál bejelentést tesz, a pert a bejelentés érdemi vizsgálatának elutasításáról, a vizsgálat megszüntetéséről, az 55. § (1) bekezdés b) pontja szerinti lezárásáról szóló vagy az 58. § (3) bekezdése szerinti értesítés kézhezvételét követő harminc napon belül lehet megindítani. A perindításra rendelkezésre álló határidő elmulasztása esetén igazolásnak van helye.”

Ebből az anyagi jogi jogszabályi rendelkezésből pedig az következik, hogy a **15 napos válaszadási határidőn belül a válasznak az adatigénylőhöz meg kell érkeznie**. Kiemeli e tekintetben indítványozó azt, hogy e körben téves a Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7.

sorszámú végzésében foglalt fejtegetés a postai feladásról, hiszen az Infotv. nem tartalmaz rendelkezést arra, hogy a kérdéses határidőt miként kell megtartottnak tekinteni.

dab) E körben a felperes indítványozó még hivatkozik a **Kúria Pfv. IV. 21.842/2015/4. sorszámú** 2016. január 13. napján kelt ítéletében - a jogerős ítélettel szemben - kifejtett elvi jogi álláspontra. A Kúria ebben a határozatában - a Fővárosi Ítélőtábla 8. Pf. 20.160/2015/4. sorszámú jogerős ítéletének felülvizsgálata kapcsán - az Infotv. 29.§ (1) bekezdésére, 30. § (3) bekezdésére, 31.§ (1) és (3) bekezdésére hivatkozással kifejtette, miszerint „... *ha válasz a törvényi határidőn belül nem érkezik meg, értelemszerűen a határidő eredménytelen elteltéről kell beszélni (Kúria Pfv. IV. 20.471/2015/1.) Ebben a helyzetben pedig az adatigénylő alappal terjeszti elő a kereseti kérelmét az adatok kiadása iránt.*” [A Fővárosi Ítélőtábla jogerős ítéletében képviselt álláspontja azért meglepő, mert a Kúria ezen ítéletéről a Fővárosi Ítélőtábla 8. Pf. tanácsa olyan időpontban értesül(hetett), hogy a Kúria ítéletében foglalt jogszabály értelmezést a felperesi fellebbezés elbírálásánál is már érvényesíthette volna. (Megjegyzendő: mivel a jogszabály-értelmezés nem a Kúria által elfogadott jogegységi határozatban jelent meg, a Kúria elvi jelentőségű döntésének alkalmazása a Fővárosi Ítélőtáblára nem volt kötelező.)]

A Kúria - a fenti Pfv. IV. 20.471/2015. sz. határozatával szemben – most ezen alkotmányjogi panasszal támadott Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú ítéletében - a **postára adás időpontját vélte irányadónak** abban a tekintetben, hogy a 15 napos teljesítési határidő alatt a kötelezett mikor tesz eleget a törvényes határidőben való teljesítésnek. Ezen határidő elmulasztása miatt sem kimentésnek, sem igazolási kérelemnek az adatbirtokos részéről nincs helye.

Indítványozó álláspontja szerint az adatbirtokos számára meghatározott anyagi jogi határidő esetében a teljesítésnek nem a postára adás ideje, hanem a küldemény megérkezésének ideje irányadó. Ezt támasztja alá, hogy az Infotv. nem tartalmaz a határidő számítására vonatkozó szabályokat, és nem mondja ki, hogy a 15 napos határidő megtartottnak tekintendő, az utolsó napon az adatközlés tartalmazó iratot ajánlott küldeményként postára adják.

A közérdekű adat törvényben foglalt 15 napon belül történő közzététel kötelezettsége tekintetében annak nincs jelentősége, hogy a postai küldemény címzettje – a postai kézbesítési szabályok betartásával – mikor jut a küldeményhez. A küldemény címzettjének ugyanis nem róható fel, hogy a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó szabályok szerint (bár az is aggályos, hogy jelen esetben a Kúria a hivatalos iratok kézbesítésére vonatkozó szabályokra hivatkozhat-e) a küldeményt mikor veszi át, vagy pedig azt ha nem tudta átvenni, akkor a „nem kereste” jelzéssel visszaérkezett irat a postai szabályok szerint mikor tekintendő kézbesítettnek.

A fentiekre tekintettel az eljáró bíróság jogellenesen állapították meg, hogy az alperes a felperesnek a közérdekű adatot 15 napon belül kiszolgáltatta, hiszen a postára adás idejének az Infotv. semmilyen rendelkezése tekintetében nincs a 15 napos határidő teljesítése tekintetében ügyszabályozó hatása. Ténykérdés viszont, hogy az alperes a **2015. június 16-án átvett adatközlési kérelemre a felperes csak a 15 napos teljesítési határidő lejártát követően - 2015. július 8-án vette át az adatközlést.**

Az alperes mivel a közérdekű adatközlési kötelezettségét késedelmesen teljesítette, a perkieltségben az alperest kellett volna az eljáró bíróságoknak marasztalnia.

A felperes keresetének elutasítása és a felperesnek első- és másodfokú fokú perkieltségben való marasztalása így jogszabálysértő. A perre ugyanis az alperes okot szolgáltatott. A jogerős ítélet erre tekintettel a felperest nem kötelezhette volna perkieltség megfizetésére. Ez azonban már

összefüggésben áll a felperes tekintetében fennálló további Alaptörvény-sértéssel: **a tulajdonhoz való jog sérelmével.**

A felperes indítványozó álláspontja szerint így a jogegységi határozat mellőzése nem felel meg a tisztességes és igazságos eljárás követelményének, mivel több Kúriai ítélet eltérően ítélte meg a vonatkozó kérdést, így a Bszi. 32.§ (1) bekezdésében foglalt feltételek fennálltak.

db) A jogerős ítélet az Alaptörvény megsértésével utasította el felperesnek az Alkotmánybíróság 2015. október 7-ai teljes üléséről készült emlékeztető kiadását. E körben az Infotv. 27.§ (5)-(6) bekezdése szerinti tényállást ugyanis az alperes nem bizonyította [Infotv. 30.§ (3) bekezdés, és 31.§ (2) bekezdés], továbbá az eljáró bíróságok téves, illetve téves időbeli hatályú jogszabályt alkalmaztak. Ennek indokai a következők:

dba) A felperes az adatigénylését 2015. június 16-én (érkeztetten) terjesztette elő, a közlés határideje (15 nap) **2015. július 1-jén** járt le, így a perbeni kereset elbírálása tekintetében - eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában - **az igény lejárati idején irányadó jogszabályai rendelkezések irányadók.**

Az ekkor hatályos Infotv. 27. § (5)-(6) bekezdése az alábbi rendelkezést tartalmazta.

„Infotv. 27.§ (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

(6) A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.”

A felperes ezzel kapcsolatban utal arra, hogy az I. fokú ítélet meghozatalát követően - **a 2015. évi CXXIX. törvény 17.§ (1) bekezdés (4) pontja alapján módosított szöveg - amely 2015. október 1-jén lépett hatályba** - az ügyben nem volt alkalmazható.

„Infotv. 27.§ (5) A közfeladatot ellátó szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését – az adat megismeréséhez és a megismerhetőség kizárásához fűződő közérdek súlyának mérlegelésével – az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti.

(6) A döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül – a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a

közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.”

dbb) Az alperes főtítkáranak – a keresetlevél előterjesztését követően közölt – levelében foglalt adatközlése is tartalmazza, hogy a 2015. október 7-ei ülésen az **Alkotmánybíróság ülésén előterjesztés nem volt**, [REDACTED] alkotmánybíró szóbeli tájékoztatása alapján az Alkotmánybíróság a teljes ülésen az alkotmánybíró összeférhetetlenségéről döntést nem hozott. A ... „*teljes ülésen a kérdésben nem volt szavazás és formális döntés.*”

Erre tekintettel a Kúria a Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámú ítéletével {Lásd a [29] hasábot} a tényeknek a teljes figyelmen kívül hagyásával állapította meg, hogy **az ügyben döntés született, továbbá, hogy a kiadni kért „Emlékeztető” döntés megalapozását szolgáló adatnak (iratnak) tekintendő.**

Ebből következően a felperes által igényelt teljes ülésről készült emlékeztető kiadása iránti kérelmet nem lehet az Infotv. 27. § (5) bekezdésében foglalt „*döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített a döntés megalapozását szolgáló adatnak tekinteni.*”

Megjegyzendő: felperes nem a döntés megalapozását szolgáló adat megismerése iránti igényt nyújtott be, hiszen ez ([REDACTED] alkotmánybírónak a rektori megbízatása) felperes által már ismert volt.

Így formális előterjesztés és döntés hiányában az **Infotv. 27.§ (6) bekezdésének alkalmazása fel sem merülhetett**, hiszen a teljes ülésről készült emlékeztetőnek a felperes által történő megismerése az Alkotmánybíróságnak, mint közfeladatot ellátó szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását - előterjesztés és döntés hiányában - nem veszélyeztetheti.

dc) Az eljáró bíróságok megsértették a Pp. 30. § (5) bekezdésében foglalt – az alperes mérlegelési jogának terjedelmére vonatkozó – szabályokat.
E szerint:

Infotv. 30.§ (5) Ha a közérdekű adat megismerése iránti igény teljesítésének megtagadása tekintetében törvény az adatkezelő mérlegelését teszi lehetővé, a megtagadás alapját szűken kell értelmezni, és a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítése kizárólag abban az esetben tagadható meg, ha a megtagadás alapjául szolgáló közérdek nagyobb súlyú a közérdekű adat megismerésére irányuló igény teljesítéséhez fűződő közérdeknél.

Felperes e jogszabályi rendelkezést arra tekintettel emeli ki, hogy (megtárgyalandó, vitára képes) döntés előkészítő anyag, valamint döntés nélkül a közérdekű adat kiadása esetén az **Alkotmánybíróság törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátásának veszélye fel sem merülhet**. Erre figyelemmel a teljes ülés emlékeztetőjének közlésére kötelezés iránti kereset elutasítása sérti az Alaptörvény VI. cikk (2) bekezdését.

Az Alkotmánybíróságnak a [REDACTED] alkotmánybírónak az összeférhetetlenség (gyanújával) kapcsolatos bejelentése „tudomásul vételére” pedig nem volt hatásköre.

E tekintetben az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. (Abtv.) 10. §-a és 12. §-a az alábbi rendelkezéseket tartalmazza:

„Abtv. 10. § (1) Az Alkotmánybíróság tagjának megbízatása összeegyeztethetetlen minden más állami vagy önkormányzati, társadalmi, politikai, gazdasági tisztséggel, illetve megbízatással, kivéve a tudományos és felsőoktatási tevékenységhez közvetlenül kapcsolódó tisztségeket, ha az az alkotmánybírói feladatok ellátását nem akadályozza. Az Alkotmánybíróság tagja a tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oktalom alá eső szellemi tevékenységen és a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszony keretében végzett tevékenységen kívül más kereső foglalkozást nem folytathat.

(2) Ha az Alkotmánybíróság tagjává megválasztott személlyel kapcsolatban összeférhetlenségi ok áll fenn, azt a hivatalba lépését követő tíz napon belül meg kell szüntetnie.

(3) Ha az Alkotmánybíróság tagjával kapcsolatban tevékenysége során összeférhetlenségi ok merül fel, azt haladéktalanul meg kell szüntetnie.

12. § A 10. §-ban meghatározott összeférhetlenségi ok esetén az összeférhetlenséget megállapító alkotmánybírói határozat meghozatalának időpontjától az összeférhetlenség megszűntetéséig, valamint a 11. §-ban meghatározott vagyonnyilatkozat-tétel elmulasztása esetén annak teljesítéséig az Alkotmánybíróság tagja a tisztségéből eredő jogkörét nem gyakorolhatja, és díjazásban, valamint juttatásban nem részesülhet.”

A jogszabályi rendelkezésekből következik, hogy az Alkotmánybíróság teljes ülése az alkotmánybíróság összeférhetlenségével kapcsolatban csak az összeférhetlenséget megállapító határozatot hozhat.

Felperes indítványozó megjegyzi: az Abtv. 70.§ (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotja meg és fogadja el az Alkotmánybíróság eljárására vonatkozó részletes szabályokat, az Alkotmánybíróság Ügyrendjét. Indítványozó álláspontja szerint az alkotmánybíróság tagjai összeférhetlenségével kapcsolatos eljárás és döntési lehetőségek megállapítása – azaz adott esetben az összeférhetlenségi bejelentés „tudomásul vétele” döntési forma is csak az Ügyrendben való ilyen szabályozás mellett történhetett volna meg. Azonban az Alkotmánybíróság Ügyrendjében ilyen döntési lehetőség nem szerepel. (Felperes indítványozó utal arra, hogy alkotmányjogi felfogása szerint a polgárok Alkotmánybíróság előtti eljárási jogaira vonatkozó szabályokat törvényben – és nem az Alkotmánybíróságnak a saját maga által elfogadott Ügyrendjében - lenne szükséges megalkotni!)

de) A felperes kereseti kérelme teljesítésének elutasítása, illetve ezzel kapcsolatos jogszabály-értelmezés nincs összhangban a belső jog részévé vált, nemzetközi szerződés - 2009. évi CXXXI. törvénnyel kihirdetett - rendelkezéseivel sem.

Az Európa Tanács közérdekű adatot tartalmazó iratokhoz való hozzáférésről szóló Egyezményének kihirdetéséről szóló 2009. évi CXXXI. törvény (Tv.) 1.§-a és 3.§-ával kihirdetett Nemzetközi Egyezmény (a továbbiakban: N.E.) – és a 4. § kötelező hatályára tekintettel – a N.E. 1. cikk 2. pont a) alpont ii) rendelkezés 3) pontja és b) alpontja és 4. §-a alapján az Alkotmánybíróság alperes irata is az egyezmény hatálya alá tartozik.

A N.E. 2. cikk biztosítja a felperes számára azt a jogot, hogy megkülönböztetés nélkül - adatigénylés alapján - az irathoz hozzáférjen.

Minderre tekintettel a N.E-ben foglalt rendelkezések alapján is az Alkotmánybíróságnak a 2014. október 7-ei teljes ülésről készült emlékeztetőt az alperesnek ki kellett volna adnia.

A közérdekű adat kiadásának megtagadása - figyelemmel az Alaptörvény Q cikk (3) bekezdésére is - Alaptörvény- ellenes.

e) A tulajdonhoz való jog sérelme

ea) Az indítványozó utal arra, hogy jogerős ítélet sérti felperesnek az Alaptörvény XIII. cikkben védett **tulajdonhoz való jogát is**, az által hogy a felperest olyan perköltség megfizetésére kötelezte, amely az alperesnél az I-II. fokú eljárás során ténylegesen nem merült fel, valamint hatályos jogszabály sem rendelkezik ilyen mértékű költség megtérítéséről.

Felperes álláspontja szerint az alperes jogtanácsosának, mivel az alperes nem gazdálkodó szervezet (hanem költségvetési szerv) a perben külön költsége nem merül fel, hiszen mint köztisztviselő a tevékenységét ebben a jogviszonyban, a peres eljárástól függetlenül végzi. A felperes álláspontja szerint ezért az alperesnél köztisztviselői jogviszonyban foglalkoztatott jogtanácsos külön jogtanácsosi díjra nem jogosult.

Nincs olyan jogszabály, amely ilyen térítést a nem gazdálkodó szervezet jogtanácsosa részére lehetővé tenne, a 32/2003.(VIII. 22.)IM rendelet pedig a jogtanácsosokra nem terjed ki.

Megjegyzendő: a jogtanácsosokról szóló 1983. évi 3. tvr. 22.§ (2) bekezdése csak a jogtanácsosi munkaközösség tagjai számára adott felhatalmazást a díjazás megállapítására az igazságügyért felelős miniszternek. E szerint:

„(2) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy az e törvényerejű rendelet végrehajtásához szükséges részletes szabályokat – ideértve a munkaközösség által felszámítható díjakra vonatkozó szabályokat is – megállapítsa.”

E felhatalmazás éppen azért született, mivel csak a jogtanácsosi munkaközösség tagjainál merült fel a jogtanácsosi tevékenységgel összefüggésben külön költség a jogi képviselettel, ugyanis a jogtanácsosi munkaközösség tagjai nem álltak állandó foglalkoztatási jogviszonyban, ahol - a képviselettől függetlenül - jövedelmet élveztek volna; továbbá saját költségeik (irodabérlés, energia, postai díjak stb.) tekintetében a fedezetet kizárólag - a jogtanácsosi munkaközösség megbízásával - a jogtanácsosi díj biztosította.

A közhatalmi szervnél (költségvetési szervnél) foglalkoztatott jogtanácsosnál e költségtényezők fel sem merülnek, a munkadíj pedig azért nem merül fel, mert a jogtanácsos köztisztviselői foglalkoztatási jogviszonyban áll. Felperes álláspontja szerint a költségvetési szervnél foglalkoztatott jogtanácsos esetében a jogtanácsosi díj felszámítása a fél (jelen esetben alperes részéről) a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 75. § (1) bekezdésébe ütközik, és ez a költség nem minősíthető a fél célszerű és jóhiszemű pervitelével összefüggő költségnek. Ezért a megtérítés jogalapja hiányzik!

Az I-II. fokú bíróság által alkalmazott, **felperest terhelő 10.000,- 10.000,- Ft jogtanácsosi munkadíj ezért Alaptörvény-ellenes.** Az ítéletek sértik a felperes tulajdonhoz való jogát, mivel a bíróságok az alperes részére jogalap nélkül – tényleges felmerülés és jogszabályi

rendelkezés hiányában – rendelték el a jogtanácsosi munkadíj megfizetését. **Az ilyen jogalap nélküli fizetési kötelezettség sérti a felperes tulajdonhoz való jogát.** A Pp. 67. § (2) bekezdésében foglalt azon rendelkezés, miszerint „*A perben a jogi személy és egyéb gazdálkodó szervezet jogtanácsosát (jogi előadóját) az ügyvéd jogállása illeti meg.*” nem vonható okszerűen következtetés arra, hogy az ügyvédi díjazási rendelkezések a jogtanácsosra is vonatkoznak. Megjegyzendő: a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet hatálya csak az ügyvédekre terjed ki, az a jogtanácsosokra nem alkalmazható.

A tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal is összefüggésben van az itt felvetett szempont. Az eljáró bíróságok olyan költségelemeket viseltetnek felperessel, amelyek alperesnél tényleges költségekként nem is merültek fel, hiszen alperes jogtanácsosa az idő alatt, amíg jogtanácsosként működött közre, a köztisztviselői fizetésében is részesül(t.). Az olyan bírósági eljárás, amely az adatkiadási perben a nem létező költséget is felperesre hárítja egyáltalán nem tisztességes és igazságtalos.

eb) Megjegyzendő: A Kúria ítélete nem tartalmazza, így az nem felel meg az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltaknak, hogy az alperest képviselő ügyvédet a Kúria előtti eljárásban milyen számítás alapján illeti meg 25.400,- Ft felülvizsgálati eljárási költség {Lásd [34] hasábján indokolását}. Az sem tűnik ki az indokolásból, hogy az ügyvédi díj általános forgalmi adót (áfa) tartalmaz-e.

(3) Ha a perben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a munkadíj minden megkezdett tárgyalási óránként, valamint az ügyvédnek a pert megelőző és a peren kívül végzett igazolt tevékenységéért óránként 5000 Ft, de legalább 10 000 Ft.

[...]

(5) A másodfokú és a felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi munkadíj a (2)–(4) bekezdésben meghatározott összeg 50%-a azzal, hogy a pertárgy értékeként ezekben az esetekben a fellebbezésben, felülvizsgálati kérelemben vitatott összeget kell alapul venni.

A felhívott 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése szerint – mivel meg nem határozható per tárgyértékről van szó - a Kúria ügyvédi költségként legfeljebb 2 órai tevékenységre a 10.000,- Ft 50 %-át, azaz 5.000,- Ft-ot ítélt meg, **27 % áfával (1.350,- Ft) együtt legfeljebb 6.350,- Ft-ot, a 25.400,- Ft helyett.** A jogszabályi rendelkezés ilyen szintű alkalmazásának mellőzése [a perköltség 400 %-os megállapítása] sérti a 20/2017. (VII.18.)AB határozatban kifejtett, mindenre kötelező rendelkezéseket, és a tisztességes és pártatlan eljáráshoz való Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében lefektetett követelményt.

V. Jogorvoslati jog kimerítése, nyilatkozat egyéb eljárásról

11) Az Indítványozó [REDACTED] felperes a jogorvoslatot kimerítette, valamint a Kúriához fordult rendkívüli jogorvoslattal, azonban a Kúria által hozott ítélet sem biztosította felperes számára az Alaptörvényben foglalt, a felperest megillető alapvető jogokat (kiemelendő különösen: a VI. cikk (2) bekezdésében foglalt közérdekű adat megismeréséhez és terjesztéséhez való jogot, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes és igazságtalos bírósági eljáráshoz való jogot.)

Indítványozó jelzi, hogy mivel felperes a Kúriához fordult, az **Alkotmánybíróság** a jogerős II. fokú ítélet ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt – a Kúria előtti felülvizsgálati kérelem

folyamatban léteire tekintettel - a IV-1602-5/2016. sorszámu 2015. (helyesen: 2016.) december 5-én kelt végzésével visszautasította.

Indítványozó kéri, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz elbírálásához bizonyítékként szíveskedjék beszerezni a **Fővárosi Törvényszék 4. P. 22.887/2015. számú iratait**.

Budapest, 2017. november 7.

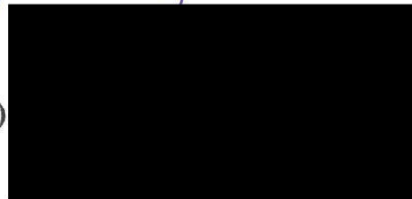
Tisztelettel:

felperes indítványozó

képviselőjében a Dr. Galambos Károly Ügyvédi Iroda nevében:

dr. Galambos Károly ügyvéd

Mellékelte iratok: 4 db

2017. november 7-én kelt Ügyvédi meghatalmazás (eredeti példány)
a Fővárosi Törvényszék 4. P. 22. 887/2015/06. sorszámu ítélete
a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf. 21.327/2015/7. sorszámu ítélete
a Kúria Pfv. IV. 20.197/2017/7. sorszámu ítélete